

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษาการใช้ใบโอดีเซลทางการเกษตรในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จากการใช้แบบสัมภาษณ์ 2 ชุด และแบบสอบถาม 1 ชุด จากการคุ้นตัวอย่างซึ่ง แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันในโอดีเซล, ผู้บริโภคทั่วไป และผู้บริโภคที่ใช้ใบโอดีเซลทางการเกษตรนั้น ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ในรูปของการบรรยายและตาราง โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ประกอบการสถานีน้ำมันในโอดีเซล โดยแบ่งข้อมูลเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 กรณีคือ

- กรณีที่ 1 ข้อมูลของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันในโอดีเซลคุ้มเกยตรกรทำสวน แสงอรุณ
- กรณีที่ 2 ข้อมูลของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันในโอดีเซลกุ้มเกยตรกรทำสวน ทับสะแก
- กรณีที่ 3 ข้อมูลของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันในโอดีเซลกุ้มเกยตรกรทำสวน อ่างทอง
- กรณีที่ 4 ข้อมูลของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันในโอดีเซลบริษัท วี เจ แอล เซ็น เทอร์ ออยล์ จำกัด
- กรณีที่ 5 ข้อมูลของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันในโอดีเซล โรงงานมะพร้าว อ่างทอง จำกัด

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการกลุ่มผู้ผลิตน้ำมันในโอดีเซล (เฉพาะผู้ประกอบการที่มีการจัดการในรูปแบบของกลุ่มเกษตรกรฯ)

ส่วนที่ 3 ปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ และความต้องการความช่วยเหลือ จากหน่วยงานต่างๆ ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันในโอดีเซล

ตอนที่ 2 ข้อมูลของผู้บริโภคทั่วไป โดยแบ่งข้อมูลออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริโภคทั่วไป
- ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการใช้น้ำมันในโอดีเซล
- ส่วนที่ 3 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ ของผู้บริโภคทั่วไป

ตอนที่ 3 ข้อมูลของผู้บริโภคที่ใช้ในโอดีเซลทางการเกษตร โดยแบ่งข้อมูลออกเป็น 3 ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ที่ใช้น้ำมันในโอดีเซลในทางการเกษตร
- ส่วนที่ 2 ข้อมูลของสภาพการใช้น้ำมันในโอดีเซลทางการเกษตร
- ส่วนที่ 3 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ ของผู้ที่ใช้น้ำมันในโอดีเซลทางการเกษตร

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ประกอบการสถานีน้ำมันในโอดีเซล

ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาข้อมูลของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันในโอดีเซล โดยการสัมภาษณ์เพื่อหาข้อมูลในด้านต่างๆ ในส่วนนี้ ผู้จัดขอกล่าวถึงสถานีบริการน้ำมันในโอดีเซล ที่ผู้วิจัยได้เข้าไปทำการสัมภาษณ์ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการทำความเข้าใจดังนี้คือ

1. สถานีบริการน้ำมันในโอดีเซลของกลุ่มเกษตรกรทำสวนแสงอรุณ ต.แสงอรุณ
2. สถานีบริการน้ำมันในโอดีเซลของกลุ่มเกษตรกรทำสวนทับสะแก ต.ทับสะแก
3. สถานีบริการน้ำมันในโอดีเซลของกลุ่มเกษตรกรทำสวนอ่างทอง ต.อ่างทอง
4. สถานีบริการน้ำมันในโอดีเซลของบริษัท วี.เจ แอล เช็นเตอร์ อยล์ จำกัด ต.นาหมากวาง
5. สถานีบริการน้ำมันในโอดีเซลของโรงงานมะพร้าวอ่างทอง จำกัด ต.อ่างทอง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป แบ่งออกเป็น 5 กรณีคือ

- กรณีที่ 1 ข้อมูลของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันในโอดีเซลกลุ่มเกษตรกรทำสวนแสงอรุณ

พบว่า ผู้ประกอบการมีอายุ 41 ปี เป็นเพศหญิง มีระดับการศึกษาสูงสุดคือ ปวส. เปิดให้บริการสถานีนานา 2 ปีโดยก่อนหน้านี้และปัจจุบันประกอบอาชีพเกษตรกรชาวสวนมะพร้าว พร้อมทั้งดำเนินงานร่วมกับกลุ่มเกษตรกรทำสวนแสงอรุณจนถึงทุกวันนี้ มีความรู้เกี่ยวกับน้ำมันในโอดีเซลมาจากการศึกษาด้วยตนเองจากแหล่งความรู้ต่างๆ อาทิ หนังสือ หรือ ผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญ และคุณยุทธชัย (ผู้ริเริ่มการใช้ในโอดีเซลใน จ.ประจวบฯ) ให้การแนะนำ มีการใช้ในโอดีเซลด้วยตนเองโดยใช้กับเครื่องยนต์ของ รถบรรทุก และใช้กับเครื่องยนต์ของ รถกระบวนการ หรือ ปั๊มอัพ ในกระบวนการส่งผลผลิตทางการเกษตร มีปริมาณการใช้ในปัจจุบันอยู่ที่ 20 ลิตร/วัน

ด้านการบริหารจัดการสถานีบริการน้ำมันในโอดีเซลพบว่า ณ.ปัจจุบันมีปริมาณการนำเข้ามันในโอดีเซลเข้ามาจำหน่ายอยู่ที่ 600 ลิตร/วัน โดยที่ในอดีตตั้งแต่ก่อนปี 2543 ถึง ปลายปี 2544 มีปริมาณการนำเข้ามาจำหน่ายที่ ประมาณ 30,000 ลิตร/วัน แต่พอถึงต้นปี 2545 ถึง ปลายปี 2545 กลับลดลงคือ นำเข้าที่ประมาณ 200 ลิตร/วัน มีปริมาณการขายต่อวัน ณ.ปัจจุบันอยู่ที่ 100 - 200 ลิตร/วัน ซึ่งในอดีตตั้งแต่ก่อนปี 2543 ถึง ปลายปี 2544 มีปริมาณการขายประมาณ 30,000 ลิตร/วัน แต่ตั้งแต่ต้นปี 2545 ถึง ปลายปี 2545 มีปริมาณการขายประมาณ 100 - 200 ลิตร/วัน ลูกค้าส่วนใหญ่ที่เข้ามาใช้บริการมีทั้ง บุคคลธรรมดาทั่วไป, ผู้ที่ประกอบอาชีพเกษตรกร และสมาชิกของกลุ่มเกษตรกรทำสวนแสงอรุณ โดยมีจำนวนลูกค้าในปัจจุบัน อยู่ที่ประมาณ 20 คน/วัน ทั้งที่ในอดีต

ตั้งแต่ก่อนปี 2543 ถึง ปลายปี 2544 มีถึง 500 – 600 คน/วัน แล้วลดลงเหลือ ประมาณวันละ 70 คน/วัน ในช่วงต้นปี 2545 ถึงปลายปี 2545 ปัจจุบันมีราคางานน้ำที่ติดต่อ 12.50 บาท แต่ในอดีตมีราคากิตติระส 9.50 บาท

ด้านแหล่งที่มาของไบโอดีเซลมีการรับซื้อมาจากโรงหินน้ำมันมะพร้าวของเอกชน และรับซื้อจากจังหวัดชุมพร กับจังหวัดสมุทรสาคร แล้วทำการผสมตามกรรมวิธีการผลิตของสูตรคุณบุพชัย คือ ใช้น้ำมันมะพร้าว 20 ส่วน ต่อ น้ำมันก๊าด 1 ส่วน จะได้น้ำมันไบโอดีเซลที่มีค่าออกเทนอยู่ที่ 87-89 ความชื้น หนึ่ง มีมากกว่า น้ำมันดีเซล มีกลิ่นหอมของมะพร้าว และมีพนักงานจาก ปตท. มาตรวจสอบคุณภาพของน้ำมันให้ทุกๆ เดือน

ด้านปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ และความต้องการความช่วยเหลือ จากหน่วยงานต่างๆ พบว่า ผู้ประกอบการมีปัญหาเกี่ยวกับการผลิตและการรับซื้อน้ำมันไบโอดีเซล คือ ไม่มีเครื่องจักร หรือโรงงานในการหีบมะพร้าวเอง ต้องอาศัยการรับซื้อจากโรงหินของเอกชน ซึ่งขายน้ำมันมะพร้าวในราคางเพง โดยทางนือยกมีโรงงานหีบมะพร้าวเป็นองค์กรและอย่างไร แต่อยากให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุนช่วยเหลือ, ปัญหาเกี่ยวกับราคากองมะพร้าวที่มีความผันผวนไม่แน่นอน และราคายังคงสูง คือราคามะพร้าวแห้งมีราคาถูก แต่เมื่อถูกมาเป็นน้ำมันมะพร้าวกลับมีราคางเพงขึ้นอย่างมาก, ปัญหาเกี่ยวกับอาคารสถานที่ เพราะสถานีตั้งอยู่ในซอย ยังไม่สามารถหาทำเลที่เหมาะสมติดถนนใหญ่ได้

- กรณีที่ 2 ข้อมูลของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันไบโอดีเซลกลุ่มเกษตรกรทำสวนทับสะแก

พบว่า ผู้ประกอบการมีอายุ 50 ปี เป็นเพศชาย มีระดับการศึกษาสูงสุดคือ มัธยมศึกษาตอนปลาย เปิดให้บริการสถานานาน 4 ปีโดยก่อนหน้านี้ประกอบอาชีพทำธุรกิจเกี่ยวกับมะพร้าวครบวงจร ซึ่งปัจจุบันก็ยังคงประกอบอาชีพนี้ ในอดีตเคยดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 5 หนองเหนือ จากนี้แล้วปัจจุบันยังเป็นประธานกลุ่มเกษตรกรทำสวนทับสะแกด้วย มีความรู้เกี่ยวกับน้ำมันไบโอดีเซลมาจากการหันสืบพิมพ์ / โทรศัพท์ / อินเตอร์เน็ต, เกี่ยวกับการฝึกอบรม, ศึกษาด้วยตนเองจากแหล่งความรู้ต่างๆ อาทิ หนังสือ หรือ ผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญ และจากคุณบุพชัย (ผู้ริเริ่มการใช้ไบโอดีเซลในจ.ประจวบฯ) ให้การแนะนำ มีการใช้ไบโอดีเซลด้วยตนเองโดยใช้กับเครื่องยนต์ของรถบรรทุกในการขนส่งผลผลิตทางการเกษตร, ใช้กับเครื่องยนต์ของรถบรรทุก หรือ ปิกอัพ ในการขนส่งผลผลิตทางการเกษตร, ใช้กับเครื่องยนต์ของรถแทรกเตอร์ รถบดดินที่, ใช้กับเครื่องยนต์ของเครื่องสูบ - ปั๊มน้ำ, เครื่องปั๊มน้ำแรงไฟฟ้า และใช้กับเครื่องยนต์ของรถไถนา, รถเกี่ยวข้าว, รถนาดข้าว, รถอีแต่น โดยมีปริมาณการใช้ในปัจจุบันอยู่ที่ ประมาณ 1,000 ลิตร/วัน

ด้านการบริหารจัดการสถานีบริการน้ำมันไบโอดีเซลพบว่า ณ.ปัจจุบันมีปริมาณการนำน้ำมันไบโอดีเซลเข้ามาจำหน่ายอยู่ที่ 3,000 ลิตร/วัน โดยที่ในอดีตตั้งแต่ก่อนปี 2543 ถึง ปลายปี 2544 มีปริมาณการนำเข้ามาจำหน่ายที่ ประมาณ 50,000 – 60,000 ลิตร/วัน แต่พอถึงต้นปี 2545 ถึง

ปลายปี 2545 กลับลดลงคือ นำเข้าที่ประมาณ 700 - 800 ลิตร/วัน มีปริมาณการขายต่อวัน ณ. ปัจจุบันอยู่ที่ 500 ลิตร/วัน ซึ่งในอดีตตั้งแต่ก่อนปี 2543 ถึง ปลายปี 2544 มีปริมาณการขายประมาณ 60,000 ลิตร/วัน แต่ตั้งแต่ต้นปี 2545 ถึง ปลายปี 2545 มีปริมาณการขายประมาณ 700 ลิตร/วัน ลูกค้าส่วนใหญ่ที่เข้ามายังบริการมีทั้ง บุคลากรทางการแพทย์ ผู้ที่ประกอบอาชีพเกษตรกร และสมาชิกของกลุ่มเกษตรกรทำสวนทับสะแก โดยมีจำนวนลูกค้าในปัจจุบัน อยู่ที่ประมาณ 50 คน/วัน ทั้งที่ในอดีตตั้งแต่ก่อนปี 2543 ถึง ปลายปี 2544 มีถึง 1,000 คน/วัน แล้วลดลงเหลือประมาณวันละ 100 - 300 คน/วันในช่วงต้นปี 2545 ถึงปลายปี 2545 ปัจจุบันมีราคางานน้ำยอยู่ที่ ลิตรละ 11.50 บาท แต่ในอดีตมีราคาลิตรละ 9 บาท

ด้านแหล่งที่มาของใบโอดีเซลมาจาก การผลิตเองในกิจกรรมเกษตรกรทำสวนทับสะแก, รับซื้อจากผู้ผลิตรายย่อย และรับซื้อจากจังหวัดชุมพร กับจังหวัดสุราษฎร์ธานี แล้วทำการผสมตามกรรมวิธีการผลิตของสูตรคุณยุทธชัย คือ ใช้น้ำมันมะพร้าว 20 ส่วน ต่อ น้ำมันก้าด 1 ส่วน ผ่านการกรอง 5 – 6 ครั้ง ผสมครั้งละ 1,000 ลิตรขึ้นไป น้ำมันที่ได้มีสีเหลือง มีความหนืดกว่าดีเซล และเกษตรกรผู้ผลิตจะทำการตรวจสอบความคุณภาพโดยใช้เครื่องกรอง หลายชั้น

ด้านปัจจุหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ และความต้องการความช่วยเหลือ จากหน่วยงานต่างๆ พบว่า ผู้ประกอบการมีปัญหาเกี่ยวกับการรับซื้อน้ำมันมะพร้าว คือ รับซื้อน้ำมันมะพร้าวจากโรงหินของเอกชนในราคางเพง ปัญหาเกี่ยวกับราคาผลมะพร้าวแห้งมีราคาถูก แต่เมื่ออุบมาเป็นน้ำมันมะพร้าวกลับมีราคางเพงขึ้นอย่างมาก โดยแนวทางแก้ปัญหาคือ ต้องสร้างโรงหินมะพร้าวของเกษตรกรเอง ซึ่งในขณะนี้กำลังอยู่ในระหว่างการก่อสร้าง โดยความร่วมมือของกลุ่มเกษตรกรทำสวนทั้ง 6 ตำบลในอำเภอทับสะแก

- กรณีที่ 3 ข้อมูลของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน ใบโอดีเซลกิ่มเกษตรกรทำสวนอ่างทอง

พบว่า ผู้ประกอบการมีอายุ 43 ปี เป็นเพศชาย มีระดับการศึกษาสูงสุดคือ ปวส. เปิดให้บริการสถานีนานา 4 ปีโดยก่อนหน้านี้ประกอบอาชีพเกษตรกรชาวสวนมะพร้าว พร้อมทั้งดำรงตำแหน่งประธานกลุ่มเกษตรกรทำสวนอ่างทอง ปัจจุบันประกอบอาชีพชาวสวนมะพร้าวและผู้ดูแลสถานีบริการน้ำมัน มีความรู้เกี่ยวกับน้ำมัน ใบโอดีเซลมาจากการศึกษาด้วยตนเองจากแหล่งความรู้ต่างๆ อาทิ หนังสือ หรือ ผู้เชี่ยวชาญ และจากคุณยุทธชัย (ผู้เริ่มการใช้ใบโอดีเซลใน จ. ประจวบฯ) ให้การแนะนำ มีการใช้ใบโอดีเซลด้วยตนเองโดยใช้กับเครื่องยนต์ของรถบรรทุก และใช้กับเครื่องยนต์ของ รถกระบะ หรือ ปิกอัพ ในการขนส่งผลผลิตทางการเกษตร ใช้กับเครื่องยนต์ของ รถแทรกเตอร์ รถคอมที่ โดยมีปริมาณการใช้ในปัจจุบันอยู่ที่ ประมาณ 50 ลิตร/วัน

ด้านการบริหารจัดการสถานีบริการน้ำมัน ใบโอดีเซลพบว่า ณ.ปัจจุบันมีปริมาณการนำเข้ามัน ใบโอดีเซลเข้ามาน้ำยอยู่ที่ 500 ลิตร/วัน โดยที่ในอดีตตั้งแต่ก่อนปี 2543 ถึง ปลายปี 2544 มีปริมาณการนำเข้ามาน้ำยอยู่ที่ ประมาณ 70,000 ลิตร/วัน แต่พอถึงต้นปี 2545 ถึง ปลายปี 2545

กลับลดลงคือ นำเข้าที่ประมาณ 1,000 ลิตร/วัน มีปริมาณการขายต่อวัน ณ.ปัจจุบันอยู่ที่ 500 ลิตร/วัน ซึ่งในอดีตตั้งแต่ก่อนปี 2543 ถึง ปลายปี 2544 มีปริมาณการขายประมาณ 50,000 ลิตร/วัน แต่ ตั้งแต่ต้นปี 2545 ถึง ปลายปี 2545 มีปริมาณการขายประมาณ 700 ลิตร/วัน ลูกค้าส่วนใหญ่ที่เข้ามาใช้บริการมีทั้ง บุคคลธรรมดาทั่วไป, ผู้ที่ประกอบอาชีพเกษตรกร และสมาชิกของกลุ่มเกษตรกรทำสวนอ่างทอง โดยมีจำนวนลูกค้าในปัจจุบัน อยู่ที่ประมาณ 50 คน/วัน ทั้งที่ในอดีตตั้งแต่ก่อนปี 2543 ถึง ปลายปี 2544 มีถึง 300 - 400 คน/วัน แล้วลดลงเหลือ ประมาณวันละ 80 คน/วัน ในช่วงต้นปี 2545 ถึงปลายปี 2545 ปัจจุบันมีราคาจำหน่ายอยู่ที่ ลิตรละ 12.50 บาท แต่ในอดีตมีราคาลิตรละ 10 บาท

ด้านแหล่งที่มาของใบโอดีเซลมาจากการรับซื้อจากโรงหินของเอกชน และรับซื้อจากจังหวัดชุมพร กับจังหวัดสมุทรสาคร และทำการทดสอบตามกรรมวิธีการผลิตของสูตรคุณภาพชัย คือ ใช้น้ำมันมะพร้าว 20 ส่วน ต่อ น้ำมันก๊าด 1 ส่วน น้ำมันที่ได้มีสีเหลือง มีความหนืดกว่าดีเซล และตรวจสอบคุณภาพโดยใช้แผ่นกระดาษตรวจสอบการเจือปนของน้ำ จุ่มลงในถังพักน้ำมันเพื่อตรวจสอบการเจือปนของน้ำ แต่ยังไม่มีเครื่องมือที่สามารถตรวจสอบคุณภาพทางเคมี ทั้งนี้มีพนักงานจาก ปคท. มาตรวจสอบคุณภาพของน้ำมันให้ทุกๆ เดือน

ด้านปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ และความต้องการความช่วยเหลือ จากหน่วยงานต่างๆ พบว่า ผู้ประกอบการมีปัญหาเกี่ยวกับการผลิตน้ำมันและการรับซื้อน้ำมันมะพร้าว คือในด้านความต้องการการสนับสนุนเรื่องเงินทุน ลดการซื้อน้ำมันมะพร้าวจากโรงหินของเอกชน ปัญหาเกี่ยวกับราคายังคงสูง แต่เมื่อ油油กานเป็นน้ำมันมะพร้าวกลับมีราคาแพงขึ้นอย่างมาก โดยแนวทางแก้ปัญหาคือ ต้องสร้างโรงหินมะพร้าวของเกษตรกรเอง ซึ่งในขณะนี้กำลังอยู่ในระหว่างการก่อสร้าง โดยความร่วมมือของกลุ่มเกษตรกรทำสวนทั้ง 6 ตำบลในอำเภอทับสะแก

- กรณีที่ 4 ข้อมูลของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันใบโอดีเซลบริษัท วี.เจ. แอด เซ็นเตอร์ ออยล์ จำกัด

พบว่า ผู้ประกอบการมีอายุ 62 ปี เป็นเพศชาย มีระดับการศึกษาสูงสุดคือ มัธยมศึกษาตอนปลาย เปิดให้บริการสถานีนานาชาติ ปี 2540 ก่อนหน้านี้ ประกอบอาชีพเจ้าของสถานีบริการน้ำมัน ปี 2540 เดิม ปัจจุบันประกอบอาชีพเจ้าของธุรกิจโรงเรน และเจ้าสถานีบริการน้ำมันใบโอดีเซล มีความรู้เกี่ยวกับน้ำมันใบโอดีเซลมาจากการหันหลังสืบพิมพ์ / โทรทัศน์ / อินเตอร์เน็ต และศึกษาด้วยตนเอง จากแหล่งความรู้ต่างๆ อาทิ หนังสือ หรือ ผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญ มีการใช้ใบโอดีเซลด้วยตนเองโดยใช้กับเครื่องยนต์ของรถบรรทุก, รถกระบะ หรือ ปิกอัพ ในการขนส่งผลผลิต และผลผลิตทางการเกษตร โดยมีปริมาณการใช้ในปัจจุบันอยู่ที่ ประมาณ 200 ลิตร/วัน

ด้านการบริหารจัดการสถานีบริการน้ำมันใบโอดีเซลพบว่า ณ.ปัจจุบันมีปริมาณการนำเข้ามันใบโอดีเซลเข้ามาจำหน่ายอยู่ที่ 1,000 ลิตร/วัน โดยที่ในอดีตตั้งแต่ก่อนปี 2543 ถึง ปลายปี

2544 มีปริมาณการนำเข้ามาจำหน่ายที่ ประมาณ 6,000 - 7,000 ลิตร/วัน แต่พอถึงต้นปี 2545 ถึงปลายปี 2545 กลับลดลงคือ นำเข้าที่ประมาณ 1,000 ลิตร/วัน มีปริมาณการขายต่อวัน ณ.ปัจจุบันอยู่ที่ 400 - 500 ลิตร/วัน ซึ่งในอดีตตั้งแต่ก่อนปี 2543 ถึง ปลายปี 2544 มีปริมาณการขายประมาณ 7,000 ลิตร/วัน แต่ตั้งแต่ต้นปี 2545 ถึง ปลายปี 2545 มีปริมาณการขายประมาณ 800 ลิตร/วัน ลูกค้าส่วนใหญ่ที่นำมาใช้บริการคือ บุคลากรมหาวิทยาลัย โดยมีจำนวนลูกค้าในปัจจุบัน อยู่ที่ประมาณ 30 คน/วัน ทั้งที่ในอดีตตั้งแต่ก่อนปี 2543 ถึง ปลายปี 2544 มีถึง 1,000 คน/วัน แล้วลดลงเหลือประมาณวันละ 600 คน/วันในช่วงต้นปี 2545 ถึงปลายปี 2545 ปัจจุบันมีราคาจำหน่ายอยู่ที่ ลิตรละ 11.50 - 12 บาท แต่ในอดีตมีราคาลิตรละ 10.50 - 11 บาท

ด้านแหล่งที่มาของใบโอดีเซลมาจากการรับซื้อจากโรงหีบลักษณ์ และรับซื้อจากจังหวัดสมุทรสงคราม แล้วทำการผสมตามกรรมวิธีการผลิตของสูตรคุณยุทธชัย คือ ใช้น้ำมันมะพร้าว 20 ส่วน ต่อ น้ำมันก๊าด 1 ส่วน แต่เพิ่มเติมการพักน้ำมันที่ได้ไว้ให้ติดตะกอน เป็นเวลา 1 – 2 วัน น้ำมันที่ได้ มีความหนืดและข้นกว่าดีเซล ไม่มีเครื่องมือในการตรวจสอบคุณภาพแต่ใช้หลักการทดลองโดยเติมลงในรถของตน แล้วทดลองขับ

ด้านปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ และความต้องการความช่วยเหลือ จากหน่วยงานต่างๆ พบว่า ผู้ประกอบการมีปัญหาเกี่ยวกับราคาน้ำมันมะพร้าวที่มีราคาแพง ซึ่งราคามะพร้าวแห้งมีราคาถูก แต่เมื่ออุบัติเหตุน้ำมันมะพร้าวกลับมีราคานาฬิกาแพงขึ้นอย่างมาก โดยแนวทางแก้ปัญหาคือ ต้องควบคุมราคามะพร้าวให้คงที่

- กรณีที่ 5 ข้อมูลของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันใบโอดีเซลโรงงานมะพร้าวอ่างทอง จำกัด

พบว่า ผู้ประกอบการมีอายุ 64 ปี เป็นเพศชาย มีระดับการศึกษาสูงสุดคือ มัธยมศึกษาตอนปลาย เปิดให้บริการสถานีนานา 2 ปีโดยก่อนหน้านี้แล้วปัจจุบันประกอบอาชีพเจ้าของกิจการโรงงานหีบมะพร้าวและปาล์ม มีความรู้เกี่ยวกับน้ำมันใบโอดีเซลมาจากการหนังสือพิมพ์ /โทรทัศน์ / อินเตอร์เน็ต, ศึกษาด้วยตนเองแหล่งความรู้ต่างๆ อาทิ หนังสือ หรือ ผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญ และมีคนเล่าให้ฟัง มีการใช้ใบโอดีเซลด้วยตนเองโดยใช้กับเครื่องยนต์ของ รถบรรทุก, รถกระบะ หรือ ปิกอัพ ในการขนส่งผลผลิต และผลผลิตทางการเกษตร โดยมีปริมาณการใช้ในปัจจุบันอยู่ที่ ประมาณ 300 - 500 ลิตร/วัน

ด้านการบริหารจัดการสถานีบริการน้ำมันใบโอดีเซลพบว่า ผู้ประกอบการรายนี้ผลิตน้ำมันมะพร้าวเองจึงไม่มีปริมาณการนำเข้ามาจำหน่าย ส่วนในกรณีของอดีตตั้งแต่ก่อนปี 2543 ถึง ปลายปี 2544 เป็นปริมาณการผลิตเองที่ ประมาณ 30,000 – 40,000 ลิตร/วัน แต่พอถึงต้นปี 2545 ถึง ปลายปี 2545 การผลิตเองลดลงเหลือที่ประมาณ 1,000 – 3,000 ลิตร/วัน มีปริมาณการขายต่อวัน ณ.ปัจจุบันอยู่ที่ประมาณ 500 ลิตร/วัน ซึ่งในอดีตตั้งแต่ก่อนปี 2543 ถึง ปลายปี 2544 มีปริมาณการขายประมาณ 35,000 ลิตร/วัน แต่ตั้งแต่ต้นปี 2545 ถึง ปลายปี 2545 มีปริมาณการขาย

ประมาณ 1,500 ลิตร/วัน ลูกค้าส่วนใหญ่ที่เข้ามาใช้บริการคือ บุคคลธรรมดาทั่วไป และผู้ที่ประกอบอาชีพเกษตรกร โดยมีจำนวนลูกค้าในปัจจุบัน อยู่ที่ประมาณ 20 คน/วัน ทั้งที่ในอดีตตั้งแต่ก่อนปี 2543 ถึง ปัจจุบัน 2544 มีมากกว่า 500 คน/วัน แล้วลดลงเหลือ ประมาณวันละ 200 คน/วัน ในช่วงต้นปี 2545 ถึงปลายปี 2545 ปัจจุบันมีราคาจำหน่ายอยู่ที่ ลิตรละ 16 บาท ในอดีตมีราคากิตติมูละ 11 บาท

ด้านแหล่งที่มาของใบโอดีเซลมาจากการผลิตเอง เพราะที่บ่มพร้าวเอง แล้วทำการผสมตามกรรมวิธีการผลิตตามสูตรตนเอง คือ ใช้น้ำมันมะพร้าว ผสมกับน้ำมันก้าด แต่ขอสงวนสูตรการผลิต น้ำมันที่ได้มีความหนืดและข้นกว่าดีเซล มีสีเหลืองใส และมีกลิ่นหอม ไม่มีเครื่องมือในการตรวจสอบคุณภาพทางเคมี แต่ใช้หลักการสังเกตจากลักษณะภายนอก คือความสะอาด การตกตะกอน และการปนเปื้อนฝุ่น

ด้านปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ และความต้องการความช่วยเหลือ จากหน่วยงานต่างๆ พบว่า ผู้ประกอบการมีปัญหาเกี่ยวกับการผลิตคือ ไม่สามารถศักดิ์เอกสารที่ให้ความหวานออกจากน้ำมันได้ ซึ่งควรจะมีหน่วยงานที่วิจัยเกี่ยวกับปัญหาด้านนี้ และปัญหาราคาที่ไม่มีเสถียรภาพ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการกลุ่มผู้ผลิตน้ำมันใบโอดีเซล (เฉพาะผู้ประกอบการที่มีการจัดการในรูปแบบของกลุ่มเกษตรกรฯ)

ในส่วนที่ 2 นี้ ผู้ศึกษาได้ทำการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันใบโอดีเซล เนื่องจากผู้ที่มีสถานีบริการน้ำมันเป็นของกลุ่มเกษตรกรฯเท่านั้น ซึ่งมีอยู่ 3 แห่งจากทั้งหมดที่มี 5 แห่ง ดังมีรายละเอียดและข้อมูลต่อไปนี้

2.1 จำนวนพนักงานในสถานีบริการน้ำมันใบโอดีเซล

ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันใบโอดีเซล จำนวน 2 ราย มีพนักงานประจำอยู่ในสถานีบริการน้ำมัน 4 คน และอีก 1 ราย มีพนักงานประจำอยู่ในสถานีบริการน้ำมัน 6 คน

2.2 การเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มเกษตรกรของพนักงานในสถานีบริการน้ำมันใบโอดีเซล

ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันใบโอดีเซล ทั้ง 3 รายระบุตรงกันว่า พนักงานทุกคนล้วนเป็นสมาชิกของกลุ่มเกษตรกรทั้งสิ้น

2.3 จำนวนสมาชิกในกลุ่มเกษตรกรของแต่ละสถานีบริการน้ำมันใบโอดีเซล

ผลการวิเคราะห์พบว่า สถานีบริการน้ำมันใบโอดีเซลแต่ละแห่งที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา เป็นของกลุ่มเกษตรกรทำสวนของแต่ละตำบล โดยในแต่ละกลุ่มเกษตรกรทำสวนของแต่ละตำบลนี้ มีจำนวนสมาชิกมากน้อยแตกต่างกันไป คือ

- กลุ่มเกษตรกรทำสวนอ่างทอง มีสมาชิกจำนวน 346 คน
- กลุ่มเกษตรกรทำสวนทับสะแก มีสมาชิกจำนวน 436 คน
- กลุ่มเกษตรกรทำสวนแสงอรุณ มีสมาชิกจำนวน 473 คน

2.4 อาชีพของสมาชิกในแต่ละกลุ่มเกษตรกรฯ

ผลการวิเคราะห์ประชากรที่ใช้ในการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันในโอดีเซลทุกแห่ง ให้คำตอบตรงกันว่า สมาชิกในกลุ่ม โดยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพในภาคการเกษตร คือการทำสวนมะพร้าว

2.5 ระยะเวลาในการก่อตั้งกลุ่มเกษตรกรฯ

ผลการวิเคราะห์พบว่า สถานีบริการน้ำมันในโอดีเซลที่เป็นของ แต่ละกลุ่มเกษตรกร นั้นมีระยะเวลาการก่อตั้งของแต่ละกลุ่ม แตกต่างกันดังนี้คือ

- กลุ่มเกษตรกรทำสวนอ่างทอง ก่อตั้งมาเป็นเวลา 25 ปี
- กลุ่มเกษตรกรทำสวนทับสะแก ก่อตั้งมาเป็นเวลา 27 ปี
- กลุ่มเกษตรกรทำสวนอ่างทอง ก่อตั้งมาเป็นเวลา 21 ปี

2.6 ประวัติและความเป็นมาในการก่อตั้งกลุ่มเกษตรฯ

ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันในโอดีเซลแต่ละแห่ง ให้รายละเอียดในด้านประวัติและความเป็นมาของแต่ละกลุ่มค่อนข้างตรงกันว่า เป็นการเข้ารวมตัวกันของเกษตรกร ซึ่งส่วนใหญ่มีอาชีพการทำสวนมะพร้าวของแต่ละตำบล โดยจะมีชื่อเรียกเป็น กลุ่มเกษตรกรทำสวนของแต่ละตำบล อาทิ กลุ่มเกษตรกรทำสวนทับสะแก กลุ่มเกษตรกรทำสวนแสงอรุณ เป็นต้น การรวมตัวกันเป็นกลุ่มนี้เพื่อ ให้สามารถมีอำนาจในการต่อรอง กดดัน และมีส่วนร่วมในการควบคุม หรือ กำหนดราคามะพร้าว โดยก่อนหน้าที่เกษตรกรจะเกิดการรวมกลุ่มกันนี้นั้น พ่อค้าคนกลางและเอกชนจะเป็นผู้ที่เข้ามามีอิทธิพล และ มีบทบาทเรื่องราคายืนอย่างมาก มีการกดราคาไว้ชื้อ ทำให้ราคามะพร้าวแพงตกต่ำ เป็นผลให้เกษตรกรถูกเอาด้วยเปรียบจากการกระทำการขับบัญชี ทำให้ราคามะพร้าวแพงตกต่ำ เป็นผลให้เกษตรกรถูกเอาด้วยเปรียบจากการซื้อขายของพ่อค้าคนกลางและเอกชน นอกจากประโยชน์ในด้านราคาก็การรวมกลุ่มกันแล้ว ยังส่งผลให้เกษตรกรเกิดความร่วมมือ ช่วยเหลือซึ้งกันและกัน เกือบทุกคนภายนอกกลุ่ม ไม่ว่าจะด้านการจัดหาปุ๋ย ยา และข้าสารราคาถูกมากจึงทำให้แก่สมาชิกในกลุ่ม ด้วยกันเอง และยังมีการจัดปันผลกำไรให้แก่สมาชิกในทุกๆปีอีกด้วย

2.7 หลักการ นโยบายการจัดการบริหารกลุ่มของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันในโอดีเซล

ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มพบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันในโอดีเซลแต่ละแห่ง มีหลักการ นโยบายการจัดการบริหารกลุ่ม โดยสรุปใจความได้ดังนี้

- ในการบริหาร และการจัดการกลุ่มนี้ จะมีการแบ่งสายงานอย่างชัดเจน มีผู้บังคับบัญชา ผู้ได้บังคับบัญชา มีการกระจายงานอย่างทั่วถึง ไปสู่สมาชิกทุกคน โดยจะมีคณะกรรมการทำหน้าที่ในการบริหารและดูแลควบคุมระบบงานทุกอย่าง ซึ่ง คณะกรรมการบริหารกลุ่ม จะมาจากสมาชิกสมัครเข้ามา โดยเสียงส่วนใหญ่ของสมาชิกจะเป็นผู้ลงทะเบียนเลือกผู้ที่ต้อง และเหมาะสมที่สุดให้เข้าไปทำงาน คณะกรรมการบริหารจะอยู่ในภาระคราวละ 4 ปี เพื่อจะได้มีการผลักเปลี่ยนให้สมาชิกคนอื่นๆ เข้ามาทำหน้าที่บ้าง
- มีหลักการบริหาร โดยเน้นที่ความสัมพันธ์แบบครอบครัวเดียวกัน เสริมสร้างความกลมเกลียวแบบพี่แบบน้อง เม้นให้เพื่อพัฒนาองค์กรและช่วยเหลือกันและกัน
- ดำเนินการจัดประชุมสมาชิกกลุ่ม ทุกวันที่ 17 ของทุกเดือน เพื่อเป็นการสรุปผลการดำเนินงาน ปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ แนวทางการแก้ไขปัญหา ตลอดทั้งข้อคิดเห็นอื่นๆ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของกลุ่มต่อไปในอนาคต ทั้งนี้ในการประชุมแต่ละครั้ง จะมีเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และองค์กรที่ให้การสนับสนุนมาอย่างเหลือในด้านการให้ความรู้ ข่าวสาร ข้อมูลทางวิชาการ อาทิเจ้าหน้าที่จากสำนักงานเกษตรอำเภอ หรือวิทยากรจากหน่วยงานต่างๆ

2.8 ความคิดเห็นต่อแนวโน้มในอนาคตด้านกิจการของสถานีบริการน้ำมันใบโอดีเซล และกลุ่มผู้ผลิตน้ำมันใบโอดีเซล

ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันใบโอดีเซลแต่ละแห่ง มีความคิดเห็นต่อแนวโน้มในอนาคตโดยสรุปใจความได้ดังนี้

- ในอนาคตน้ำมันดีเซลน่าจะลดน้อยลง และหมวดไปจากโลก ดังนั้น น้ำมันใบโอดีเซลน่าจะเข้ามามีบทบาทสำคัญในการใช้เป็นน้ำมันทดแทนได้ ด้วยเหตุนี้ กิจการของสถานีฯ หรือแม้แต่กิจการของกลุ่มผู้ผลิตน้ำจะมีแนวโน้มที่ดีในอนาคต ถึงแม้ว่า ณ. ปัจจุบันจะแค่พอพยุงตัวแต่เชื่อว่า ต้องดีขึ้นในอนาคตอันใกล้นี้ เพราะราคาของน้ำมันดีเซลจะต้องเพิ่มขึ้นอย่างแน่นอน
- วัตถุนิยมที่สำคัญในการผลิตน้ำมันใบโอดีเซลคือมะพร้าว ดังนั้นแนวโน้มของการสถานีหรือผู้ประกอบการในอนาคต จะมองไปที่การทำให้ครบวงจรกล่าวคือ ให้มีการใช้ผลผลิตจากมะพร้าวอย่างครบวงจรมากขึ้น เนื่องจากทุกส่วนของมะพร้าวสามารถนำไปใช้ประโยชน์และแปรรูปได้มาก many ทั้งนี้โครงการเริ่มแรกที่จะทำ คือการก่อสร้างโรงงานหันน้ำมันมะพร้าวของกลุ่มเกษตรกรขึ้นเอง เพื่อเป็นการถ่วงดุลราคากอง- โรงทึบและการรับซื้อมะพร้าวแห้งของเกษตรกรในราคาน้ำมัน

โรงทึบเอกสารรับซื้อมะพร้าวแห้งของเกษตรกรในราคาน้ำมัน

น้ำมันมะพร้าวօอกมาเด้อ กลับกต่ายเป็นว่า น้ำมันมะพร้าวที่ก่อกลุ่มเกย์ตระกรฯ จะนำมาผลิตเป็นน้ำมันในโอดีเซลนั้น มีราคาแพงอย่างมากคือ ประมาณลิตรละ 13-15 บาท แตกต่างจากราคามะพร้าวแห้งอย่างสิ้นเชิง (ราคามะพร้าวแห้ง ก.ก. 8-9 บาท) ดังนั้น โรงงานทึบนำมันมะพร้าวของกลุ่มเกย์ตระกรฯ ที่กำลังจะสร้างขึ้นนี้ น่าจะช่วยแก้ไขปัญหานี้ได้ เกย์ตระกรจะสามารถขายมะพร้าวแห้งได้ราคายังคงเดิม และได้นำมันมะพร้าวที่มีราคาถูกลง อนึ่งในอนาคตยังมีโครงการจะสร้างโรงเยี่ยมมะพร้าว โรงงานผลิตถ่านจากกะลามะพร้าว โรงงานผลิตไม้ภาชนะจากทางมะพร้าว เป็นต้น ซึ่งคาดกันว่า น่าจะเป็นการสร้างอาชีพให้แก่เกย์ตระกร และคนในท้องถิ่น มีการดึงเม็ดเงินเข้ามาในชนบทมากขึ้น ผู้คนก็จะมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

ส่วนที่ 3 ปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ และความต้องการความช่วยเหลือ จากหน่วยงานต่างๆ ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันในโอดีเซล

3.1 ปัญหาด้านการผลิตน้ำมันในโอดีเซล (ในกรณีที่ผู้ประกอบการฯผลิตเอง)

ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันในโอดีเซลที่มีปัญหานี้ด้านนี้ มีอยู่ 3 ราย ส่วนอีก 2 ราย ระบุว่า ไม่มีปัญหา โดยในส่วนของผู้ประกอบการ 3 ราย ที่ระบุว่า มีปัญหานั้นคือ

- ในการผลิตเองนั้น ไม่สามารถ แยก หรือ สกัด เอ้าสารที่ให้ความหวาน ที่มีอยู่ในน้ำมันมะพร้าวออกได้ สารที่ว่านี้จะมีผลต่อการสะสมเป็นคราบน้ำตาลใหม่ ภายในห้องเครื่องหรือในระบบอุ่นสูบ ซึ่งได้เสนอแนวทางในการแก้ปัญหาด้านนี้ว่า ควรจะมีหน่วยงานที่เข้ามาทำหน้าที่ในการวิจัยทางเคมี ทำการสกัด แยก และ จัดการกับปัญหานี้ เพราะ ในการผลิตแบบชาวบ้านนั้น ไม่สามารถทำได้
- ปัญหาด้าน เครื่องจักรที่ทันสมัย และเงินทุนในการผลิต ที่ยังไม่พร้อมต่อการผลิตในภาคการอุตสาหกรรม ซึ่ง ผู้ประกอบการต่างพากันเสนอแนะว่า อยากให้มีหน่วยงานของรัฐบาล เข้ามาให้การสนับสนุน ในด้านการลงทุนและปัจจัยการผลิตในด้านอื่นที่สำคัญให้แก่เกย์ตระกร

3.2 ปัญหาด้านการรับซื้อน้ำมันในโอดีเซล (ในกรณี รับซื้อมาจำหน่าย)

ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันในโอดีเซลแต่ละแห่งนั้น มีผู้ที่มีปัญหานี้ด้านนี้ อยู่ 4 ราย ส่วนอีก 1 ราย ระบุว่า ไม่มีปัญหา โดยในส่วนของผู้ประกอบการ 4 ราย ที่ระบุว่า มีปัญหานั้นคือ

น้ำมันมะพร้าวอุดมดี กลับกลายเป็นว่า น้ำมันมะพร้าวที่กลุ่มเกษตรกรฯ จะนำมาผลิตเป็นน้ำมันในโอดิเซลนั้น มีราคาแพงอย่างมากคือ ประมาณลิตรละ 13-15 บาท แตกต่างจากราคาตามมะพร้าวแห้งอย่างสินเชิง (ราคามะพร้าวแห้ง ก.ก. 8-9 บาท) ดังนั้น โรงงานที่บันนำน้ำมันมะพร้าวของกลุ่มเกษตรกรที่กำลังจะสร้างขึ้นนี้ น่าจะซวยแก่ในปัญหานี้ได้ เกษตรจะสามารถขายมะพร้าวแห้งได้ราคากลางๆ และได้นำน้ำมันมะพร้าวที่มีราคากลาง อนึ่งในอนาคตยังมีโครงการจะสร้างโรงเย็นมะพร้าว โรงงานผลิตด้านจากกลาดามะพร้าว โรงงานผลิตไม้กวาดจากทางมะพร้าว เป็นต้น ซึ่งคาดกันว่า น่าจะเป็นการสร้างอาชีพให้แก่เกษตรกร และคนในท้องถิ่น มีการดึงเม็ดเงินเข้ามาในชนบทมากขึ้น ผู้คนก็จะมีสวัสดิ์ความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

ส่วนที่ 3 ปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ และความต้องการความช่วยเหลือ จากหน่วยงานต่างๆ ของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันในโอดิเซล

3.1 ปัญหาด้านการผลิตน้ำมันไปโอดิเซล (ในกรณีที่ผู้ประกอบการฯผลิตเอง)

ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันในโอดิเซลที่มีปัญหาในด้านนี้ มีอยู่ 3 ราย ส่วนอีก 2 ราย ระบุว่า ไม่มีปัญหา โดยในส่วนของผู้ประกอบการ 3 ราย ที่ระบุว่า มีปัญหานั้นคือ

- ในการผลิตเองนั้น ไม่สามารถ แยก หรือ ตกัด เอสารที่ให้ความหวาน ที่มีอยู่ในน้ำมันมะพร้าวออกได้ สารที่วนนี้จะมีผลต่อการสะสมเป็นคราบน้ำตาลใหม่ ภายในห้องเครื่องหรือในระบบอุ่น ซึ่งได้เสนอแนวทางในการแก้ปัญหาด้านนี้ว่า ควรจะมีหน่วยงานที่เข้ามาทำหน้าที่ในการวิจัยทางเคมี ทำการตกัด แยก และ จัดการกับปัญหานี้ เพราะ ในการผลิตแบบชาวบ้านนั้น ไม่สามารถทำได้
- ปัญหาด้าน เครื่องจักรที่ทันสมัย และเงินทุนในการผลิต ที่ยังไม่พร้อมด้านการผลิตในภาคการอุตสาหกรรม ซึ่ง ผู้ประกอบการต่างพากันเสนอแนะว่า อยากให้มีหน่วยงานของรัฐบาล เข้ามายield การสนับสนุน ในด้านการลงทุนและปัจจัยการผลิต ในด้านอื่นที่สำคัญให้แก่เกษตรกร

3.2 ปัญหาด้านการรับซื้อน้ำมันในโอดิเซล (ในกรณี รับซื้อมาจำหน่าย)

ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันในโอดิเซลแต่ละแห่งนั้น มีผู้ที่มีปัญหาในด้านนี้ อยู่ 4 ราย ส่วนอีก 1 ราย ระบุว่า ไม่มีปัญหา โดยในส่วนของผู้ประกอบการ 4 ราย ที่ระบุว่า มีปัญหานั้นคือ

- ต้องซื้อน้ำมันมะพร้าวที่จะนำมาผลิต ในราคางเพง พร้อมกันนี้ได้เสนอแนวทางการแก้ไขไว้ว่า ต้องมีการก่อสร้างโรงงานทึบนำน้ำมันมะพร้าวเข้ามาเป็นของกลุ่มเกษตรกรเอง เพื่อขัดปัญหา การครองราษฎร์ของพ่อค้าคนกลางหรือเอกชน

3.3 ปัญหาด้านการจ้างหน่ายน้ำมันในโอดิเซล

ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันในโอดิเซลแต่ละแห่งนั้น มีผู้ที่มีปัญหาในด้านนี้ อよุ 4 ราย ส่วนอีก 1 ราย ระบุว่า ไม่มีปัญหา โดยในส่วนของผู้ประกอบการ 4 ราย ที่ระบุว่า มีปัญหานั้นคือ

- ความไม่เข้าใจในการใช้น้ำมันในโอดิเซลของผู้บริโภค กล่าวคือ ในการใช้น้ำมันในโอดิเซล โดยไม่ต้องการให้เกิดปัญหาหรือผลกระทบนั้น ผู้บริโภค หรือลูกค้า จำเป็นที่จะต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องนี้พอสมควร อาทิ การเจือปนของน้ำในระบบ เครื่องยนต์ หรือภายในถังน้ำมัน ลูกค้าจำเป็นจะต้องกำจัดน้ำที่มีค้างอยู่ในระบบเชื้อเพลิงของเครื่องยนต์ ออกໄไปให้หมดเสียก่อน จึงจะสามารถใช้งานน้ำมันในโอดิเซล ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ แต่ในทางเป็นจริงกลับไม่เป็นเช่นนั้น ความไม่รู้ และ ไม่เข้าใจของลูกค้า ทำให้มีการใช้งานแล้วกลับก่อให้เกิดปัญหา หรือผลกระทบตามมา ลูกค้าก็อาจจะหีบห่ำใจว่า น้ำมันในโอดิเซลนั้น ไม่มีคุณภาพ ใช้แล้ว เครื่องยนต์พัง เสียหาย เหล่านี้เป็นต้น ซึ่งโดยสาเหตุส่วนใหญ่จะมาจากความไม่รู้ไม่เข้าใจของตัวผู้บริโภค หรือตัวลูกค้าเอง โดยแนวทางการแก้ไข กลุ่มผู้ประกอบการ ระบุว่า ควรจัดการ อบรม และประชาสัมพันธ์ให้แก่ลูกค้าบ่อยครั้งขึ้น เพื่อให้ผู้บริโภคหรือลูกค้า ได้มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องมากกว่าเดิม

3.4 ปัญหาด้านราษฎร์ของน้ำมันในโอดิเซล

ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันในโอดิเซลทุกแห่ง มีปัญหาในด้านนี้ ทั้ง 5 ราย โดยผู้วิจัยได้สรุปแนวทางปัญหาคือ

- ราษฎร์ของผลมะพร้าวค่อนข้างจะผันผวน ขึ้นลงไม่แน่นอนอยู่ตลอดเวลา จึงส่งผลให้ราษฎร์ของน้ำมันในโอดิเซลได้รับผลกระทบไปด้วย เพราะในบางครั้งที่ราษฎร์ของ ผลมะพร้าวแห้งราคากูก ผู้ผลิตนำมันในโอดิเซลก็เชื่อว่า นำมันมะพร้าวที่จะนำมาผลิต เป็นน้ำมันในโอดิเซลนั้น จะมีราคากูกตามไปด้วย แต่กลับไม่เป็นเช่นนั้น ราษฎร์ของน้ำมันมะพร้าว กลับมีราคากูกมากกว่า ราษฎร์ของมะพร้าวแห้ง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างกันอย่างมาก และบางครั้งไม่สามารถนำมาผลิตเป็นน้ำมันในโอดิเซล ได้ เพราะจะทำให้น้ำมันในโอดิเซลมีราคางเพงมากขึ้น เกือบท่ากับราษฎร์ของน้ำมันดีเซล ทั้งนี้ ผู้ประกอบการให้แนวทางในการแก้ไขปัญหาไว้เป็นแนวทางเดียวกันว่า

รัฐบาลควรเข้ามาจัดการคูดแล ประกันราคา โดยกำหนดราคาของผลมะพร้าว และผลิต ผลจากมะพร้าวให้เป็นรูปธรรมชัดเจน ทำให้ราคามีเสถียรภาพมากขึ้น

3.5 ปัญหาด้านการบริหาร จัดการสถานีบริการน้ำมัน

ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันในโอดีเซลแต่ละแห่งนั้น มีผู้ที่มี ปัญหาในด้านนี้อยู่ 1 ราย ส่วนอีก 4 ราย ระบุว่า ไม่มีปัญหา โดยในส่วนของผู้ประกอบการ 1 ราย ที่ ระบุว่า มีปัญหานั้นคือ

- ปัญหาด้านสถานที่ตั้งของสถานีบริการน้ำมันที่ไม่อื้ออำนวยต่อการค้า เนื่องจากผู้ ประกอบการ 1 ราย ที่มีปัญหาในด้านนี้นั้น มีที่ตั้งของสถานีบริการฯ อยู่ลึกเข้าไปใน ซอย ไม่ติดถนนใหญ่ สำหรับแนวทางการแก้ไขนั้น ผู้ประกอบการรายนี้กำลังอยู่ใน การจัดหาสถานที่ตั้งที่เหมาะสมกว่านี้

3.6 ปัญหาด้านการรวมกลุ่มของสมาชิก และการจัดการของกลุ่มผู้ผลิตน้ำมัน ในโอดีเซล (ในกรณีที่ดำเนินกิจการในรูปแบบของ กลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตน้ำมันในโอดีเซล เท่านั้น)

ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันในโอดีเซลทั้ง 3 รายที่ดำเนินกิจ การในรูปแบบของ กลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตน้ำมันในโอดีเซลนั้น ไม่มีปัญหาในด้านการรวมกลุ่มของ สมาชิก และการจัดการของกลุ่มผู้ผลิตน้ำมันในโอดีเซลแต่อย่างใด

3.7 อนาคตของน้ำมันในโอดีเซล ตามความคิดและทัศนคติของผู้ประกอบการสถานีบริการ น้ำมัน ในโอดีเซล

ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน ไปโอดีเซลทั้ง 5 ราย แสดงทัศนค ติที่มีต่ออนาคตของน้ำมันในโอดีเซลว่า ในอนาคตนั้น น้ำมันดีเซลซึ่งเป็นเชื้อเพลิงที่มาจากการ ธรรมชาติจะต้องมีปัญหาการขาดแคลน และอาจจะหมดไปจากโลกนี้ ต่อไปจะเกิดวิกฤตการณ์ การ ขาดแคลนน้ำมันดีเซล และจะมีราคายังคงขึ้นอย่างต่อเนื่อง น้ำมันดีเซลอาจขาดตลาด ในขณะ ที่วันนี้เรามีน้ำมันในโอดีเซลเป็นทางเลือกใหม่ ที่จะมาทดแทนน้ำมันดีเซล เพราะด้วยเหตุว่าเป็นสิ่ง ที่มีวัตถุคุณภาพมากพีช เราจึงสามารถผลิตขึ้นมาทดแทน ได้ตลอดเวลา และด้วยสาเหตุดังที่กล่าวมา ข้างต้น เหล่านี้จึงเป็นข้อสรุปที่ชัดถึงอนาคตของน้ำมันในโอดีเซล

ทั้งนี้ ผู้ผลิตเห็นควรว่าจะต้องมีการปรับปรุงในด้านคุณภาพ ให้ได้เป็นมาตรฐาน ขั้ด ปัญหาเรื่อง การเป็นไขของน้ำมัน เรื่องการเชื้อเพลิงในห้องเชื้อเพลิง เพื่อให้ได้น้ำมันในโอดีเซลที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับแก่คุณลักษณะทั่วไป

3.8 ข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่จะมีประโยชน์ต่อการพัฒนาและการใช้ในโอดีเซลของผู้ประกอบ การสถานีบริการน้ำมัน ในโอดีเซล

ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันในโอดีเซลทั้ง 5 ราย แสดงข้อ เสนอแนะอื่นๆ ที่จะมีประโยชน์ต่อการพัฒนาและการใช้ในโอดีเซลไว้ดังนี้

- รัฐบาลต้องเข้ามารักษาดูแล จัดการให้เป็นระบบเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน มีหน่วยงานวิจัย ศึกษา ค้นคว้า ให้ได้น้ำมันที่มีคุณภาพเป็นมาตรฐานเดียวกัน และเป็นที่ยอมรับ นอกจากนี้ ยังมีผู้ประกอบการบางรายที่เสนอแนะเพิ่มเติมว่า รัฐบาลควรเข้ามาทำการผลิตเอง โดยตั้งโรงงานผลิตน้ำมันใบโอดีเซลเป็นของรัฐเอง เพราะที่ อ.ทับสะแก เป็นแหล่งผลิตมะพร้าวที่ถือได้ว่าใหญ่ที่สุดในประเทศไทย เกษตรกรก็มีหน้าที่ผลิตมะพร้าวไป รัฐบาลก็มีหน้าที่นำน้ำมันมะพร้าวไปผลิตเป็นใบโอดีเซล เพื่อช่วยแก้ไขปัญหาเรื่องราคามะพร้าวตกต่ำ และลดการนำเข้าน้ำมันดีเซลจากต่างประเทศ
- ควรมีการนำป้าล์มน้ำมัน มาทำการศึกษา พัฒนาและวิจัยด้วย และควรที่จะผลิตเป็นแบบอุดสาหกรรมมากกว่า เพราะมองถึงโอกาสและความเป็นไปได้แล้วนั้น ป้าล์มน้ำมันน่าจะไปได้ดีกว่า น้ำมันมะพร้าว เพราะมีราคาถูกกว่า และเมื่อเทียบกับมาต่อหน่วย ให้น้ำมันมากกว่า อีกทั้งไม่ก่อให้เกิดปัญหาคราบเหม็น รอยไฟมี หรือไขมันอุดตัน ในระบบของเครื่องยนต์ นอกจากนี้ประเด็นสำคัญที่พัฒนาการทั้ง 5 กล่าวไว้ ก็คือ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท่านก็ยังทรงมีการแนะนำและส่งเสริมให้ใช้น้ำมันใบโอดีเซลสูตรที่มาจากป้าล์มน้ำมัน และพระองค์ยังทรงจัดสิทธิบัตรเอาไว้อีกด้วย
- ควรมีการรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนหันมาใช้น้ำมันใบโอดีเซลกันใหม่ๆ ขึ้นเป็นการทดแทนการใช้น้ำมันดีเซล เพื่อลดภาระการนำเข้าน้ำมันของประเทศไทย

3.9 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันใบโอดีเซล ด้านความช่วยเหลือส่งเสริม และสนับสนุนแก่รัฐบาลในการนำน้ำมันใบโอดีเซล

ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมันใบโอดีเซลทั้ง 5 ราย แสดงความคิดเห็นไว้ในส่วนต่างๆ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- ควรมีการตรวจสอบสภาพน้ำมันใบโอดีเซลของหน่วยงานที่รัฐบาลตั้งขึ้น อยู่อย่างสม่ำเสมอ และควรมีการติดตามประเมินผลการใช้น้ำมันใบโอดีเซลของผู้บริโภคหรือลูกค้า เพื่อนำมาซึ่การพัฒนาคุณภาพให้ดีขึ้น
- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของรัฐบาล ควรเข้ามาทำหน้าที่ในการรับรองคุณภาพของน้ำมันให้เป็นที่น่าเชื่อถือ
- รัฐบาลควรมีการรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ให้ความรู้แก่ประชาชนในการใช้น้ำมันใบโอดีเซลเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ และมีการนำไปใช้อย่างถูกต้อง เหมาะสม
- รัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ต้องรับเข้ามาแก้ไขหรือจัดการปัญหา เรื่องราคายังคงผลิตมะพร้าวและราคาน้ำมันมะพร้าว ที่แปรผันกันอย่างเห็นได้ชัด เพราะว่า เมื่อน้ำมัน

๖๖๒.๖๖๙๒
เลขที่.....๓๑๗.๗.....
สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

izopharawarat ทางกลุ่มผู้ผลิตน้ำมันใบโอดีเซลก์ ไม่สามารถทำการผลิตน้ำมันใบโอดีเซลต่อไปได้

- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการจัดอบรมให้ความรู้ด้านเทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัย แก่กลุ่มผู้ผลิตน้ำมันใบโอดีเซล เพื่อที่จะได้พัฒนาให้น้ำมันมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น
- ให้มีการสนับสนุนด้านงบประมาณการก่อสร้าง และเงินทุนหมุนเวียน เพื่อเอาไว้เป็นทุนในการนำไปซื้อน้ำมันizopharawarat มาผลิตเป็นน้ำมันใบโอดีเซลป้อนสู่ตลาด ได้อย่างต่อเนื่อง
- ควรที่จะมีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ ถึงประโยชน์ของน้ำมันใบโอดีเซลให้ประชาชนทั่วไปได้รับรู้ และรณรงค์ให้หันมาใช้ทดแทนการนำเข้าน้ำมันดีเซล
- ควรมีการนำน้ำมันใบโอดีเซลไปรับประทานภูมิภาค วิจัย แล้วผลวิจัยที่ได้นำเผยแพร่ เพื่อให้ประชาชนทั่วไปมีความเชื่อถือ ว่าสามารถนำมาใช้ได้จริง

ตอนที่ 2 ข้อมูลของผู้บริโภคทั่วไป

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริโภคทั่วไป

เพศของผู้บริโภคทั่วไป

ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคทั่วไป ร้อยละ 68.3 เป็นเพศชาย และร้อยละ 31.7 เป็นเพศหญิง ดังแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แสดงเพศของผู้บริโภคทั่วไป

เพศ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ชาย	69	68.3
หญิง	32	31.7
รวม	101	100.0

1.2 อายุของผู้บริโภคทั่วไป

ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคทั่วไป มีอายุต่ำสุด 25 ปี และมีอายุ สูงสุด 67 ปี และลูกค้า หรือ ผู้บริโภคน้ำมันใบโอดีเซลส่วนใหญ่ มีอายุอยู่ในช่วง 46 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.9 ดังแสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงอายุของผู้บริโภคทั่วไป

ช่วงอายุ (ปี)	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
25 – 30	6	6
31 – 35	11	11
36 – 40	19	18.9
41 – 45	19	18.9
46 – 50	21	20.9
51 – 55	18	17.9
56 – 60	4	4
มากกว่า 60	3	3
รวม	101	100

1.3 วุฒิการศึกษาของผู้บริโภคทั่วไป

ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคทั่วไป มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ไปตามระดับ โดยส่วนใหญ่จึงการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 31.7 รองลงมาจากการศึกษาระดับประถมศึกษา กับ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวช. เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 18.8 ซึ่งมีความใกล้เคียงกับผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คือ ร้อยละ 17.8 ส่วน วุฒิการศึกษาระดับ ปวส./ปวท./อนุปริญญา มีอยู่ร้อยละ 12.9 ดังแสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แสดงวุฒิการศึกษาของผู้บริโภคทั่วไป

ระดับวุฒิการศึกษา	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	19	18.8
มัธยมศึกษาตอนต้น	32	31.7
มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.	19	18.8
ปวส./ ปวท./ อนุปริญญา	13	12.9
ปริญญาตรี	18	17.8
รวม	101	100

1.4 อาชีพของผู้บริโภคทั่วไป

ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคทั่วไปส่วนใหญ่มีผู้ที่ประกอบอาชีพอุปกรณ์ในภาคการเกษตร คิดเป็นร้อยละ 56.4 และ ผู้ที่ประกอบอาชีพที่อยู่นอกภาคการเกษตร หรือที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเกษตร คิดเป็นร้อยละ 43.6

นอกจากนี้ ในการศึกษายังได้ศึกษาลงมาในรายละเอียดของผู้บริโภคที่ประกอบอาชีพอุปกรณ์ในภาคการเกษตร ว่าประกอบอาชีพอะไรบ้าง ซึ่งพบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 35.6 ประกอบอาชีพเป็นเจ้าของสวนมะพร้าวมากที่สุด รองลงมาเป็นอาชีพรับจ้างทางการเกษตร ร้อยละ 5.0 และยังมีอาชีพอื่นๆ ดังแสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 แสดงอาชีพของผู้บริโภคทั่วไป

อาชีพ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
อาชีพนอกภาคการเกษตร	44	43.6
อาชีพในภาคการเกษตร		
- เจ้าของสวนมะพร้าว	36	35.6
- เจ้าของโรงหินมะพร้าว	2	2.0
- เจ้าของโรงไข่มะพร้าว	2	2.0
- รับซื้อมะพร้าว	1	1.0
- ทำนา	2	2.0
- รับจ้างทางการเกษตร	5	5.0
- เลี้ยงวัว	2	2.0
- ประมง	4	4.0
- ทำสวนผัก	1	1.0
- ทำสวนยาง	1	1.0
- ขนส่งสินค้าเกษตร	1	1.0
รวม	101	100

1.5 รายได้โดยเฉลี่ยของผู้บริโภคทั่วไป

ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคทั่วไปส่วนใหญ่มีรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน อยู่ที่ 10,001 – 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 37.6 รองลงไปอยู่ที่ 5,001 – 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 34.7 และโดยส่วนน้อยมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน อยู่ที่ 20,000 – 25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 3 ดังแสดงในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 แสดงรายได้โดยเฉลี่ยของผู้บริโภคทั่วไป

ช่วงรายได้ (บาท/เดือน)	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
น้อยกว่า 5,000	4	4.0
5,001 – 10,000	35	34.7
10,001 – 15,000	38	37.6
15,001 – 20,000	16	15.8
20,001 – 25,000	3	3.0
25,001 ขึ้นไป	5	5.0
รวม	101	100

1.6 การเข้าเป็นสมาชิกในกลุ่มผู้ผลิตน้ำมันในโอดีเซล ของผู้บริโภคทั่วไป

ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคทั่วไป ส่วนใหญ่ได้เข้าเป็นสมาชิกของกลุ่มผู้ผลิตน้ำมันในโอดีเซล คิดเป็นร้อยละ 55.4 ส่วนสูงที่สุดคือ หรือ ผู้บริโภคนำมันในโอดีเซลที่เข้าเป็นสมาชิกของกลุ่มผู้ผลิตน้ำมันในโอดีเซล คิดเป็นร้อยละ 44.6 ดังแสดงในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 แสดงการเข้าเป็นสมาชิกในกลุ่มผู้ผลิตน้ำมันในโอดีเซล ของผู้บริโภคทั่วไป

การเข้าเป็นสมาชิกในกลุ่มผู้ผลิตน้ำมันในโอดีเซล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เป็นสมาชิก	45	44.6
ไม่เป็นสมาชิก	56	55.4
รวม	101	100

1.7 ผู้บริโภคทั่วไป ที่เข้าเป็นสมาชิกในกลุ่มผู้ผลิตน้ำมันใบโอดีเซล

จากตารางที่ 11 พบร่วมกับผู้บริโภคทั่วไป ที่เข้าเป็นสมาชิกของกลุ่มผู้ผลิตน้ำมันใบโอดีเซล นั้นมีจำนวน 45 ราย คิดเป็น ร้อยละ 44.6 จากประชาราททั้งหมดที่ใช้ในการศึกษาระดับนี้ และการศึกษาซึ่งได้ศึกษาถึงรายละเอียดที่ผู้บริโภคทั่วไป ซึ่งได้เข้าเป็นสมาชิกของกลุ่มผู้ผลิตน้ำมันใบโอดีเซลเหล่านั้น ว่า ผู้บริโภคทั่วไป ที่เข้าเป็นสมาชิกของกลุ่มผู้ผลิตน้ำมันใบโอดีเซลนั้น อยู่กลุ่มอะไร บ้าง โดยการศึกษาพบว่า มีอยู่ด้วยกัน 4 กลุ่ม คือ กลุ่มเกษตรกรทำสวนทับสะแก คิดเป็นร้อยละ 15.8 กลุ่มเกษตรกรทำสวนแสงอรุณ คิดเป็น ร้อยละ 14.9 กลุ่มเกษตรกรทำสวนนาหูกว้างคิดเป็นร้อยละ 9.9 และกลุ่มเกษตรกรทำสวนอ่างทอง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 4 ดังแสดงในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 แสดงผู้บริโภคทั่วไป ที่เข้าเป็นสมาชิกในกลุ่มผู้ผลิตน้ำมันใบโอดีเซล

ชื่อกลุ่มเกษตรกร	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ผู้ที่เป็นสมาชิก		
- กลุ่มเกษตรกรทำสวนอ่างทอง	4	4.0
- กลุ่มเกษตรกรทำสวนนาหูกว้าง	10	9.9
- กลุ่มเกษตรกรทำสวนทับสะแก	16	15.8
- กลุ่มเกษตรกรทำสวนแสงอรุณ	15	14.9
ผู้ที่ไม่ได้เข้าเป็นสมาชิกฯ	56	55.4
รวม	101	100

1.8 ระยะเวลาการเข้าเป็นสมาชิกฯ ของผู้บริโภคทั่วไป ที่เข้าเป็นสมาชิกในกลุ่มผู้ผลิตน้ำมันใบโอดีเซล

ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคทั่วไป ที่เข้าเป็นสมาชิกในกลุ่มผู้ผลิตน้ำมันใบโอดีเซลในแต่ละกลุ่มนั้น ส่วนใหญ่ มีระยะเวลาการเข้าเป็นสมาชิกอยู่ในช่วงระหว่าง 16 – 18 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.0 รองลงมาคือ มีระยะเวลาการเข้าเป็นสมาชิกอยู่ในช่วงระหว่าง 13 – 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 10.0 นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้ที่มีระยะเวลาการเข้าเป็นสมาชิกนานที่สุด คือ 27 ปี และผู้ที่มีระยะเวลาการเข้าเป็นสมาชิกน้อยที่สุด คือ 6 ปี ดังแสดงในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 แสดงระยะเวลาการเข้าเป็นสมาชิกฯ ของผู้บริโภคทั่วไป ที่เข้าเป็นสมาชิกในกลุ่มผู้ผลิตนำ้มันในโอดีเซล

ช่วงระยะเวลา (ปี)	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ตั้งแต่กว่า 10	3	3.0
10 – 12	8	8.0
13 – 15	10	10.0
16 – 18	13	13.0
19 – 20	8	8.0
21	2	2
27	1	1.0
ไม่ได้เข้าเป็นสมาชิก	56	55.4
รวม	101	100

1.9 ความรู้เกี่ยวกับนำ้มันในโอดีเซลของผู้บริโภคทั่วไป

ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาทั้ง 101 คนพบว่า ผู้บริโภคทั่วไป นั้นมีความรู้เกี่ยวกับนำ้มันในโอดีเซลทั้ง 101 คน โดยคิดเป็น 100 เปลอร์เซ็นต์เดินทางจากผู้วิจัยได้ทำการศึกษาถึง แหล่งที่มาของความรู้ ที่ผู้บริโภคทั่วไป ได้รับความรู้มา ว่ามาจากแหล่งใดบ้าง และพบว่า ผู้บริโภคทั่วไป นั้นมีความรู้จากแหล่งความรู้มากกว่า 1 แหล่ง โดยร้อยละ 61.4 มีความรู้มาจากหนังสือพิมพ์ / โทรทัศน์ / อินเตอร์เน็ต ร้อยละ 48.5 มีความรู้มาจาก การศึกษาด้วยตนเองมากกว่า ความรู้ต่างๆ อีกที่หนังสือ หรือ ผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญ ฯลฯ ร้อยละ 31.8 มีความรู้มาจากแหล่งอื่นๆ ซึ่งประกอบไปด้วย เพื่อน / บุคคลในครอบครัว / บุคคลอื่นๆ แนะนำ คิดเป็นร้อยละ 11.9 รองลงมาคือ กลุ่มเกษตรกรทำสวนของแต่ละกลุ่มให้ความรู้แนะนำกันภายในกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 7.9 และยังมีรายละเอียดในส่วนอื่นๆ ดังแสดงในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 แสดงแหล่งที่มาของความรู้เกี่ยวกับน้ำมันในโอดีเซลของผู้บริโภคทั่วไป

แหล่งที่มาของความรู้	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
หนังสือพิมพ์ / โทรทัศน์ / อินเตอร์เน็ต	62	61.4
สถานบันการศึกษาที่เรียนมา	1	1.0
ได้รับการฝึกอบรม	8	7.9
สถานที่ราชการ/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	9	8.9
ศึกษาด้วยตนเองจากแหล่งความรู้ต่างๆ อาทิ หนังสือ หรือ ผู้รู้ผู้เชี่ยวชาญ	49	48.5
อื่นๆ		
- คุณยุทธชัย (ผู้ริเริ่มการใช้ใบโอดีเซลใน จ.ประจวบฯ) ให้การแนะนำ	4	4.0
- เพื่อน / บุคคลในครอบครัว / บุคคลอื่นๆ แนะนำ	12	11.9
- สื่อวิทยุ	5	5.0
- กลุ่มเกษตรกรทำสวนของแต่ละกลุ่มให้ความรู้แนะนำกันภายในกลุ่ม	8	7.9
- หัวหน้า / นายจ้าง จัดอบรม	2	2.0
- ประสบการณ์ของตนเอง	1	1.0
หมายเหตุ: ตอบได้มากกว่า 1 ช่อง	-	-

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการใช้น้ำมันในโอดีเซล

2.1 ร้อยละและจำนวนผู้ใช้น้ำมันในโอดีเซลกับเครื่องยนต์ต่างๆ ของผู้บริโภคทั่วไป

ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาโดยเรียงตามลำดับพบว่า ผู้บริโภคทั่วไป แต่ละคนนั้น มีการใช้น้ำมันในโอดีเซลกับเครื่องยนต์ต่างๆ มากกว่า 1 ชนิด โดย ร้อยละ 42.6 ใช้กับเครื่องยนต์ของ รถกระบะ หรือ ปิกอัพ ใน การขนส่งผลผลิต รองลงไป ใช้กับเครื่องยนต์ของ เครื่องสูบ – ปั๊มน้ำ เครื่องปั๊นกระแสไฟฟ้า กิตเป็นร้อยละ 35.6 นอกจากนี้ยังพบว่า ร้อยละ 4.0 ของผู้บริโภคทั่วไป มีการนำน้ำมันในโอดีเซลไปใช้กับเครื่องยนต์ อื่นๆ ที่ประกอบไปด้วย การใช้กับรถขนส่งผู้โดยสาร ร้อยละ 3.0 และ ใช้กับการเดินเครื่องจักร ใน โรงไฟฟ้า ร้อยละ 1.0 ดังแสดงรายละเอียดต่างๆ ในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนผู้บริโภคทั่วไปที่ใช้น้ำมันในโอดีเซลกับเครื่องยนต์ต่างๆ ตามลำดับ

อันดับ	สภาพการใช้น้ำมันในโอดีเซล	จำนวน	ร้อยละ (ราย)
1	ใช้กับเครื่องยนต์ของ รถกระบะ หรือ ปิกอัพ ใน การขนส่งผลผลิต	43	42.6
2	ใช้กับเครื่องยนต์ของ เครื่องสูบ – ปั๊มน้ำ, เครื่องปั๊นกระแสไฟฟ้า	36	35.6
3	ใช้กับเครื่องยนต์ของ รถไถนา, รถเกี่ยวข้าว, รถนาดข้าว, รถมีแท่น	31	30.7
4	ใช้กับเครื่องยนต์ของ รถบรรทุก ใน การขนส่งผลผลิต	22	21.8
5	ใช้กับเครื่องยนต์ของ รถแทรกเตอร์ รถบดถนนที่	8	7.9
5	ใช้กับเครื่องยนต์ของ รถหรือเครื่องตัดหญ้า	8	7.9
6	ใช้กับเครื่องยนต์ของ เรือประมงและกิจกรรมเกษตรทางทะเล-ทางน้ำ	7	6.9
7	ใช้กับเครื่องยนต์ของ เรือพนยา หรือเครื่องพนยา ใช้กับเครื่องยนต์อื่นๆ นอกเหนือจากนี้	5	5.0
	- ใช้กับรถขนส่งผู้โดยสาร	3	3.0
	- ใช้กับการเดินเครื่องจักรใน โรงไฟฟ้า	1	1.0

หมายเหตุ: ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

2.2 ระยะเวลาการใช้น้ำมันใบโอดีเซลของผู้บริโภคทั่วไป

ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคทั่วไป แต่ละคนนั้น มีระยะเวลาการใช้น้ำมันใบโอดีเซลแตกต่างกันไป โดยผู้ที่ใช้มาเป็นระยะเวลา 1 - 2 ปี มีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 59.7 รองลงไป คือ ใช้ไม่ถึง 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.3 และยังพบอีกว่าผู้บริโภคทั่วไป ที่ใช้น้ำมันใบโอดีเซลมาเป็นระยะเวลาที่สุด นั้นคือ ใช้มา 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 1.0 ส่วนกลุ่มที่ใช้มาเป็นระยะเวลาหนึ่งปีที่สุด คือ 4 เดือน คิดเป็นร้อยละ 4.0 ดังแสดงรายละเอียดต่างๆ ในตารางที่ 16

ตารางที่ 16 แสดงระยะเวลาการใช้น้ำมันใบโอดีเซลของผู้บริโภคทั่วไป

ระยะเวลาการใช้ (ปี)	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ไม่ถึง 1 ปี	38	37.3
1 – 2 ปี	60	59.7
2 – 3 ปี	2	2.0
5 ปี ขึ้นไป	1	1.0
รวม	101	100

2.3 ปริมาณการใช้น้ำมันใบโอดีเซลของผู้บริโภคทั่วไป

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดหน่วยของปริมาณการใช้ เป็น ลิตร/วัน ซึ่งผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคทั่วไป ส่วนใหญ่ มีการใช้น้ำมันใบโอดีเซลต่อวัน ที่ ปริมาณการใช้ ต่ำกว่า 50 ลิตร/วัน คิดเป็นร้อยละ 93.5 ปริมาณการใช้มากกว่า 50 ลิตร/วัน ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 7.0 นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์ยังพบว่า ปริมาณการใช้น้ำมันใบโอดีเซลที่มากที่สุด ต่อวัน อยู่ที่ 428.57 ลิตร/วัน โดยคิดเป็นร้อยละ 1.0 ดังมีรายละเอียดแสดงในตารางที่ 17

ตารางที่ 17 แสดงปริมาณการใช้น้ำมันใบโอดีเซลของผู้บริโภคทั่วไป

ปริมาณการใช้ (ลิตร/วัน)	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 50 ลิตร	94	93.5
มากกว่า 50 ลิตร ขึ้นไป	7	7.0
รวม	101	100

2.4 เหตุผลที่ผู้บริโภคทั่วไป เลือกใช้น้ำมัน ใบโอดีเซล

ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคทั่วไป นั้น มีเหตุผลที่เลือกใช้น้ำมัน ใบโอดีเซล มากกว่า 1 อายุang โดยในแต่ละเหตุผลนั้น แสดงให้เห็นว่าส่วนใหญ่ผู้บริโภคทั่วไป มีเหตุผลในการเลือกใช้คือ เพราะมีราคาถูก คิดเป็น ร้อยละ 85.2 รองลงมาคือ ไม่ก่อให้เกิดมลภาวะ คิดเป็นร้อยละ 72.3 มีคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 49.5 นอกจากนี้ยังพบอีกว่า ผู้บริโภคทั่วไปนั้น มีเหตุผลในการเลือกใช้ที่แตกต่างกันออกไปจากที่ผู้จัดทำหานดูขึ้นมา คิดเป็นร้อยละ 15.0 โดยในจำนวนนี้ คิดว่า เลือกใช้เพื่อ หมายความต่อเครื่องยนต์ คิดเป็นร้อยละ 3.0 ดังแสดงรายละเอียดต่อไป ในตารางที่ 18

ตารางที่ 18 แสดงเหตุผลการเลือกใช้น้ำมัน ใบโอดีเซลของผู้บริโภคทั่วไปตามลำดับ

อันดับ	เหตุผลที่เลือกใช้	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1	ราคาถูก	86	85.2
2	ไม่ก่อให้เกิดมลภาวะ	73	72.3
3	มีคุณภาพ	50	49.5
4	สะดวก ทาง่าย	40	39.6
5	ทำให้เครื่องยนต์ใช้งานดีขึ้น	4	4.0
6	อื่นๆ		
	- ดี	1	1.0
	- อยากลองดู	2	2.0
	- หมายความต่อเครื่องยนต์	3	3.0
	- ประหยัด และมีเงินเหลือ	2	2.0
	- เป็นสามารถของกลุ่มฯ ได้รับปั๊บผล	2	2.0
	- ช่วยประชาสัมพันธ์	1	1.0
	- มีการนำเอาผลผลิตทางเกษตรมาเพิ่มนูคล่า	1	1.0
หมายเหตุ: ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ			

2.5 สถานีบริการน้ำมันที่ผู้บริโภคทั่วไป เลือกใช้บริการเป็นประจำ

ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคทั่วไป ส่วนใหญ่ ใช้บริการเติมน้ำมัน ใบโอดีเซล ที่ สถานีบริการน้ำมันกลุ่มฯทับสะแก คิดเป็นร้อยละ 32.7 รองลงมาคือ สถานีบริการน้ำมันกลุ่มฯแสงอรุณ คิดเป็น ร้อยละ 27.7 ดังแสดงรายละเอียดต่อไป ในตารางที่ 19

ตารางที่ 19 แสดงสถานีบริการน้ำมันที่ผู้บริโภคทั่วไป เลือกใช้บริการเป็นประจำ

สถานีบริการน้ำมัน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
กลุ่มฯอ่างทอง	10	9.9
วี.เจ. แอด ออยล์	25	24.8
กลุ่มฯทับสะแก	33	32.7
กลุ่มฯแสงอรุณ	28	27.7
โรงทีบันนะพร้าว	5	5.0
รวม	101	100

2.6 ผลการใช้ในแต่ละด้านของน้ำมันໄป ໂອດີເຊລ

ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษา ถึงผลภายหลังการใช้น้ำมันໄป ໂອດີເຊລ ในแต่ละด้าน ของผู้บริโภค ทั่วไป ซึ่งมีประเด็นที่น่าศึกษา แบ่งออกได้ดังนี้ คือ

- ผลต่อสภาพของเครื่องยนต์ พนว่าผู้บริโภคทั่วไป ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า เป็นปกติ คิดเป็นร้อยละ 76.2
- ผลต่ออัตราเร่ง หรือความเร่งเร็วของเครื่อง พนว่าผู้บริโภคทั่วไปส่วนใหญ่มีความเห็นว่า เป็นปกติ หรือเท่ากันกับดีเซล คิดเป็นร้อยละ 85.1
- ผลของแรงเพาใหม่ พนว่าผู้บริโภคทั่วไปส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การเพาใหม่หมด คิดเป็น ร้อยละ 88.1
- ผลของควัน ไอเสียที่ออกมากจากท่อ ไอเสีย พนว่าผู้บริโภคทั่วไปส่วนใหญ่ เห็นว่า มี ควัน ไอเสียออกมากในปริมาณน้อย คิดเป็นร้อยละ 58.4
- กลิ่นควัน ไอเสียที่ออกมากจากท่อ ไอเสีย พนว่าผู้บริโภคทั่วไปส่วนใหญ่ เห็นว่า มีกลิ่น คิดเป็นร้อยละ 90.1
- ลักษณะของกลิ่นควัน ไอเสีย พนว่าผู้บริโภคทั่วไปส่วนใหญ่ เห็นว่า มีกลิ่นหอม (กล้าย กลิ่นกล้วยทอด) คิดเป็นร้อยละ 91.1

นอกจากนี้ผลการศึกษายังมีรายละเอียดของผลการใช้ในด้านที่เป็นส่วนน้อย ของผู้บริโภค ทั่วไป ดังแสดงรายละเอียดต่างๆ ในตารางที่ 20

ตารางที่ 20 แสดงผลการใช้น้ำมันใบโอดีเซลในแต่ละด้านของผู้บริโภคทั่วไป

ผลการใช้ในแต่ละด้าน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
<u>ผลต่อสภาพของเครื่องยนต์</u>		
เป็นปกติ	77	76.2
ไม่ปกติ	24	23.8
รวม	101	100
<u>ผลต่ออัตราเร่ง หรือความเร่งเร็วของเครื่อง</u>		
เป็นปกติเท่ากับกันดีเซล	86	85.1
ดีกว่าดีเซล	15	14.9
รวม	101	100
<u>ผลของการเผาไหม้</u>		
เผาไหม้หมดจด	89	88.1
เผาไหม้ไม่หมดจด	12	11.9
รวม	101	100
หมายเหตุ: ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ	-	-
<u>ผลของควัน ไอเสียที่ออกมานอกห้องไอเสีย</u>		
มีน้อย	59	58.4
มีปานกลาง	30	29.7
มีมาก	1	1.0
ไม่มี	11	10.9
รวม	101	100
<u>กลิ่นควัน ไอเสียที่ออกมานอกห้องไอเสีย</u>		
มี	91	90.1
ไม่มี	10	9.99
รวม	101	100
<u>ลักษณะของกลิ่นควัน ไอเสีย</u>		
หอม	92	91.1
ไม่มีกลิ่น	9	8.9
รวม	101	100
หมายเหตุ: ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ	-	-

2.7 ความคิดเห็นต่อการใช้น้ำมันในโอดีเซลในอนาคตของผู้บริโภคทั่วไป

ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคทั่วไปส่วนใหญ่ จะใช้น้ำมันในโอดีเซลต่อไปในอนาคต โดยคิดเป็นร้อยละ 87.1 และผู้ที่จะไม่ใช้น้ำมันในโอดีเซลอีกต่อไปในอนาคต มีอยู่ร้อยละ 12.9 ดังแสดงในตารางที่ 21

ตารางที่ 21 แสดงความคิดเห็นต่อการใช้น้ำมันในโอดีเซลในอนาคตของผู้บริโภคทั่วไป

ความคิดเห็นต่อการใช้ในอนาคต	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ใช้ต่อไป	88	87.1
ไม่ใช้	13	12.9
รวม	101	100

ส่วนที่ 3 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ ของผู้บริโภคทั่วไป

3.1 ปัญหาของการใช้น้ำมันในโอดีเซล (ในกรณี ใช้กับเครื่องของรถยนต์)

ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษา ถึงสภาพปัญหาภายหลังการใช้น้ำมันในโอดีเซล ในแต่ละด้าน ของผู้บริโภคทั่วไปซึ่งมีประเด็นที่ศึกษา แบ่งออกได้ดังนี้ คือ

- ก. ปัญหาเครื่องยนต์เดินสะคุด พบว่าผู้บริโภคทั่วไปที่มีปัญหาในด้านนี้ คิดเป็นร้อยละ 16.8 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
- ก. ปัญหาไส้กรองอุดตันบ่อย พบว่าผู้บริโภคทั่วไปที่มีปัญหาในด้านนี้ คิดเป็นร้อยละ 24.8 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
- ก. ปัญหาการสตาร์ทติดยาก พบว่าผู้บริโภคทั่วไปที่มีปัญหาในด้านนี้ คิดเป็นร้อยละ 24.8 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
- ก. ปัญหาเขม่าควันคำมีมาก พบว่าผู้บริโภคทั่วไปที่มีปัญหาในด้านนี้ คิดเป็นร้อยละ 1.0 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
- ก. ปัญหาระรังไม่เข็น, เครื่องอัด พบว่าผู้บริโภคทั่วไปที่มีปัญหาในด้านนี้ คิดเป็นร้อยละ 9.9 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
- ก. ปัญหาเสียงเครื่องยนต์ดังมาก พบว่าผู้บริโภคทั่วไปที่มีปัญหาในด้านนี้ คิดเป็นร้อยละ 2.0 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
- ก. ปัญหาเครื่องยนต์ดับง่าย พบว่าผู้บริโภคทั่วไปที่มีปัญหาในด้านนี้ คิดเป็นร้อยละ 1.0 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

- ช. ปัญหาอื่นๆ ที่นอกเหนือจากนี้ ซึ่งพบว่าผู้บริโภคทั่วไปที่มีปัญหานี้ด้านอื่นๆ ร้อยละ 2.0 ระบุว่า การใช้ในระยะยาวจะทำให้เครื่องพัง โดยมีอัตรา เท่ากันกับ ผู้บริโภคที่ระบุว่า ทำให้เป็นไข้ ส่วน ร้อยละ 3.0 ระบุว่า เป็นปกติไม่มีปัญหา

ทั้งนี้ ปัญหาของการใช้น้ำมันใบโอดีเซล (ในกรณี ใช้กับเครื่องของรถยนต์) ดังแสดงรายละเอียดต่อไปนี้ ในตารางที่ 22

ตารางที่ 22 แสดงปัญหาด้านการใช้น้ำมันใบโอดีเซล ตามลำดับ(ในกรณี ใช้กับเครื่องของรถยนต์)

อันดับ	ปัญหาต่างๆ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1	ไส้กรองอุดตันบ่อย	25	24.8
1	สตาร์ทติดยาก	25	24.8
2	เครื่องยนต์เดินสะคุด	17	16.8
3	เร่งไม่ขึ้น,เครื่องอืด	10	9.9
4	เสียงเครื่องยนต์ดัง	2	2.0
5	เครื่องยนต์ดับง่าย	1	1.0
	เหมือนควันดำ	1	1.0
	ปัญหาอื่นๆ		
	- ใช้ในระยะยาวจะทำให้เครื่องพัง	2	2.0
	- เป็นไข้	2	2.0
	- เป็นปกติ	3	3.0
หมายเหตุ: ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ			

3.2 ปัญหาของการใช้น้ำมันใบโอดีเซล (ในกรณี ใช้กับเครื่องจักรกลทางเกษตร)

ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาถึงสภาพปัญหาภายในรถ หลังการใช้น้ำมันใบโอดีเซล ในแต่ละด้าน ของผู้บริโภคทั่วไปซึ่งมีประเด็นที่ศึกษา แบ่งออกได้ดังนี้ คือ

ก. ปัญหาเครื่องยนต์เดินสะคุด พนว่าผู้บริโภคทั่วไปที่มีปัญหานี้ กิตเป็นร้อยละ 16.8 จากประชากรทั้งหมด

ข. ปัญหาไส้กรองอุดตันบ่อย พนว่าผู้บริโภคทั่วไปที่มีปัญหานี้ กิตเป็นร้อยละ 11.9 จากประชากรทั้งหมด

ค. ปัญหาการสตาร์ทติดยาก พนว่าผู้บริโภคทั่วไปที่มีปัญหานี้ กิตเป็นร้อยละ 28.7 จากประชากรทั้งหมด

- ง. ปัญหาเขม่ากวันคำมีมาก พบว่าผู้บริโภคทั่วไปที่มีปัญหานี้ด้านนี้ คิดเป็นร้อยละ 2.0
จากประชากรทั้งหมด
- จ. ปัญหาร่างไม่อึ้น,เครื่องอึด พบว่าผู้บริโภคทั่วไปที่มีปัญหานี้ด้านนี้ คิดเป็นร้อยละ 8.9
จากประชากรทั้งหมด
- ฉ. ปัญหาเสียงเครื่องยนต์ดังมาก พบว่าผู้บริโภคทั่วไปที่มีปัญหานี้ด้านนี้ คิดเป็นร้อยละ 1.0 จากประชากรทั้งหมด
- ช. ปัญหาเครื่องยนต์ดับง่าย พบว่าผู้บริโภคทั่วไปที่มีปัญหานี้ด้านนี้ คิดเป็นร้อยละ 4.0
จากประชากรทั้งหมด
- ฉ. ปัญหាថັນ່າ ທີ່ອຸກເຫັນອຈາກນີ້ ຜົ່ງພບວ່າຜູ້ບໍລິສັດທີ່ໄປທີ່ມີປັບປຸງໃນດ້ານນີ້ ຮ້ອຍລະ 4.0 ຮະບຸວ່າ ເກີດປັບປຸງການເປັນໄຂ ແລະ ຮ້ອຍລະ 1.0 ຮະບຸວ່າ ດັ່ງແປ່ລິຍ່າໄສກ່ຽວຂ້ອງນ່ອຍໜີ່ນ
ໃນຂະໜາດທີ່ຮ້ອຍລະ 4.0 ຮະບຸວ່າ ເປັນປັກຕິໄນ້ມີປັບປຸງ

ທັງນີ້ ປັບປຸງຂອງການໃຊ້ນ້ຳນັ້ນໄນ້ໂອດີເໜດ (ໃນກຣັບໃຊ້ກັບເຄື່ອງຈັກກລທາງເກມຕຣ) ດັ່ງແສດງ
ຮ້ອຍລະເອີ້ດຕ່າງໆ ໃນຕາຮາງທີ່ 23

ຕາຮາງທີ່ 23 ແສດງປັບປຸງຂອງຜູ້ບໍລິສັດທີ່ໄປດ້ານການໃຊ້ນ້ຳນັ້ນໄນ້ໂອດີເໜດຕາມດຳດັບ (ໃນກຣັບໃຊ້ກັບ
ເຄື່ອງຈັກກລທາງເກມຕຣ)

ອັນດັບ	ປັບປຸງຫາຕ່າງໆ	ຈຳນວນ (ຮ້າຍ)	ຮ້ອຍລະ
1	ສຕາວົງທົດຍາກ	29	28.7
2	ເກົ່າງຍິນຕີເດີນສະດຸດ	17	16.8
3	ໄສກ່ຽວຂ້ອງນ່ອຍໜີ່ນ	12	11.9
4	ເຮັ່ງໄມ່ເື້ນ,ເກົ່າງຍິນ	9	8.9
5	ເກົ່າງຍິນຕົບງ່າຍ	4	4.0
6	ເຂມ່າກວັນດຳ	2	2.0
7	ເສີຍເກົ່າງຍິນຕົດ	1	1.0
ປັບປຸງຫາອື່ນ່າ			
- ເປັນໄຂໄສກ່ຽວຂ້ອງນ່ອຍໜີ່ນ		1	1.0
- ເປັນໄຂ		4	4.0
ໝາຍເຫຼຸດ: ຕອບໄດ້ມາກກວ່າ 1 ຊົ້ວ		-	-

3.3 ปัญหาด้านความสะดวกในการหาซื้อน้ำมันในโอดีเซลมาใช้

ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษา ถึงสภาพปัญหาด้านความสะดวกในการหาซื้อน้ำมันในโอดีเซลในแต่ละประเด็น ของผู้บริโภคทั่วไปซึ่งมีประเด็นที่ศึกษา แบ่งออกได้ดังนี้ คือ

ก. หาซื้อน้ำมันในโอดีเซลได้ยาก พนักงานบริโภคทั่วไปที่มีปัญหาในด้านนี้ คิดเป็นร้อยละ

19.8 จากประชากรทั้งหมด

ข. มีสถานีบริการน้ำมันในโอดีเซลค่อนข้างน้อย พนักงานบริโภคทั่วไปที่มีปัญหาในด้านนี้

คิดเป็นร้อยละ 70.3 จากประชากรทั้งหมด

ทั้งนี้ ปัญหาด้านความสะดวกในการหาซื้อน้ำมันในโอดีเซลของผู้บริโภคทั่วไปมีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 24

ตารางที่ 24 แสดงปัญหาของผู้บริโภคทั่วไปด้านความสะดวกในการหาซื้อน้ำมันในโอดีเซลมาใช้

ความสะดวกในการหาซื้อน้ำมันในโอดีเซล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
หาซื้อยาก	20	19.8
สถานีบริการน้ำมันฯ มีค่อนข้างน้อย	71	70.3
หมายเหตุ: ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ	-	-

3.4 ปัญหาด้านคุณภาพของน้ำมันในโอดีเซล

ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษา ถึงสภาพปัญหาด้านคุณภาพของน้ำมันในโอดีเซลในแต่ละประเด็น ของผู้บริโภคทั่วไปซึ่งมีประเด็นที่ศึกษา แบ่งออกได้ดังนี้ คือ

ก. คุณภาพของน้ำมันชำรุด ไม่น่าใช้ พนักงานบริโภคทั่วไปที่มีปัญหาในด้านนี้ คิดเป็นร้อยละ 2.0 จากประชากรทั้งหมด

ข. คุณภาพไม่ค่อยตรงตามมาตรฐาน พนักงานบริโภคทั่วไปที่มีปัญหาในด้านนี้ คิดเป็นร้อยละ 14.9 จากประชากรทั้งหมด

ค. ไม่สามารถตรวจสอบคุณภาพของน้ำมันได้ พนักงานบริโภคทั่วไปที่มีปัญหาในด้านนี้ คิดเป็นร้อยละ 28.7 จากประชากรทั้งหมด

ง. คุณภาพของน้ำมันไม่ค่อยแน่นอน พนักงานบริโภคทั่วไปที่มีปัญหาในด้านนี้ คิดเป็นร้อยละ 39.6 จากประชากรทั้งหมด

จ. ปัญหាដื่นๆ ที่นักเรียนจากนี้ ซึ่งพบว่าผู้บริโภคทั่วไปที่มีปัญหาในด้านอื่นๆ ร้อยละ 4.0 ระบุว่า น้ำมันในโอดีเซลที่ขาวบ้านผสมกันเองนั้น ไม่สะอาดเท่าที่ควร รองลงไป คือ การเป็นไขข่องน้ำมัน คิดเป็นร้อยละ 3.0

ทั้งนี้ ปัญหาด้านคุณภาพน้ำมันในโอดีเซลของผู้บริโภคทั่วไปนั้น มีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 25

ตารางที่ 25 แสดงปัญหาของผู้บริโภคทั่วไปด้านคุณภาพของน้ำมันในโอดีเซลตามลำดับ

อันดับ	ปัญหา	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1	คุณภาพของน้ำมันไม่ค่อยเปลี่ยนแปลง	40	39.6
2	ไม่สามารถตรวจสอบคุณภาพของน้ำมันได้	29	28.7
3	คุณภาพไม่ค่อยตรงตามมาตรฐาน	15	14.9
4	คุณภาพของน้ำมันฯต่ำ ปัญหาอื่นๆ	2	2.0
	- น้ำมันที่ผสมกันเองนั้น ไม่สะอาดเท่าที่ควร	4	4.0
	- ยังไม่มีมาตรฐานรับรอง	2	2.0
	- น้ำมันเป็นไข	3	3.0
หมายเหตุ: ตอบ ได้มากกว่า 1 ข้อ		-	-

3.5 ปัญหาด้านราคากองน้ำมันในโอดีเซล

ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษา ถึงสภาพปัญหาด้านราคากองน้ำมันในโอดีเซลในแต่ละประเด็น ของผู้บริโภคทั่วไปซึ่งมีประเด็นที่ศึกษา แบ่งออกได้ดังนี้ คือ

ก. น้ำมันในโอดีเซลมีราคานั่นๆ ไม่แน่นอน พนว่าผู้บริโภคทั่วไปที่มีปัญหาในด้านนี้ ก็คิดเป็นร้อยละ 3.0 จากประชากรทั้งหมด

ข. ราคากองน้ำมันในโอดีเซลขึ้นอยู่กับวัตถุคงทน พนว่าผู้บริโภคทั่วไปที่มีปัญหาในด้านนี้ ก็คิดเป็นร้อยละ 3.0 จากประชากรทั้งหมด

ค. ราคากลล์เคียงไม่แตกต่างจากดีเซล พนว่าผู้บริโภคทั่วไปที่มีปัญหาในด้านนี้ ก็คิดเป็นร้อยละ 1.0 จากประชากรทั้งหมด

ทั้งนี้ ประชากรส่วนใหญ่ ระบุว่าไม่มีปัญหารือจราคากองน้ำมันในโอดีเซล ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 93.1 ดังแสดงรายละเอียดต่างๆ ในตารางที่ 26

ตารางที่ 26 แสดงปัญหาของผู้บริโภคทั่วไปด้านราคาน้ำมันในโอดีเซล

ปัญหา	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ราคาน้ำมัน ไม่แน่นอน	3	3.0
ราคาน้ำมันอยู่กับวัตถุคงที่	3	3.0
ราคากลั่นตีเคียงไม่แตกต่างจากดีเซล	1	1.0
ไม่มีปัญหา	94	93.1
รวม	101	100

3.6 ปัญหาด้านอื่นๆ

ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำนวน 101 ราย พบว่า ผู้บริโภคทั่วไป มีการเสนอแนะเพิ่มเติมถึงปัญหาในด้านอื่นๆ ดังนี้คือ

ผู้บริโภคทั่วไปส่วนใหญ่มีความเห็นระบุไว้ 3 ประเด็น ว่า น้ำมันในโอดีเซลมี ราคากลั่นตีเคียงไม่แตกต่างจากน้ำมันดีเซล มีสถานีบริการน้ำมันในโอดีเซลน้อย เกินไป และ อยากรู้เรื่องความคุณภาพของน้ำมันให้ได้มาตรฐาน โดยมีผู้ให้ความเห็นไว้ประเด็นละ 5 ราย จากประชาชนทั้งหมด

ที่รองลงมาคือ ผู้บริโภคทั่วไปเห็นเพิ่มเติมว่า น้ำมันในโอดีเซลยังคงมีปัญหารือ การเป็นไข่ โดยมีผู้แสดงความเห็นเพิ่มเติมไว้ 3 ราย จากประชาชนทั้งหมด นอกจากนี้ผู้บริโภคทั่วไปยังแสดงความเห็นว่า บางช่วงน้ำมันในโอดีเซลมีราคาแพงกว่า น้ำมันดีเซล กับต้องเปลี่ยนไส้กรองบ่อยขึ้น ซึ่งมีอยู่ 2 ราย และสุดท้าย มีผู้แสดงความเห็นว่า โรงหีบน้ำมันจะพิจารณาเบริกด้านราคากับกลุ่มผู้ผลิตน้ำมันในโอดีเซล อยู่ 1 ราย

3.7 ข้อเสนอแนะที่มีต่อการพัฒนาน้ำมันในโอดีเซลในอนาคตของผู้บริโภคทั่วไป

ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำนวน 101 ราย พบว่า ผู้บริโภคทั่วไปมีการเสนอแนะเพิ่มเติมต่อน้ำมันในโอดีเซล มากกว่า คนละ 1 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสรุปเป็นข้อประเด็น มีรายละเอียดดังนี้คือ

- ผู้บริโภคทั่วไปส่วนใหญ่เสนอแนะเพิ่มเติมว่า รัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรเข้ามารับผิดชอบด้านการวิจัย ทดสอบ ปรับปรุง และรับรองคุณภาพของน้ำมันในโอดีเซลให้ได้

- . มาตรฐาน มีคุณภาพที่แน่นอนสามารถ นำออกมำจำหน่ายได้อย่างทัดเทียมกับ น้ำมันดีเซล พัฒนาคุณภาพน้ำมันไม่ให้มีผลกรรมบท่อเครื่องยนต์ เพื่อให้มีการยอมรับโดยมีผู้ที่เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะในด้านนี้ ถึง 98 รายการประชาราททั่วหมด
- . ประเด็นที่รองลงไปคือ มีผู้เสนอแนะเพิ่มเติมว่า ควรเพิ่มสถานีบริการน้ำมันให้มากขึ้น มีอย่างทั่วถึง มีมากกว่าเดิมที่มีอยู่ หากเป็นไปได้อยากให้มีใช้กันทั่วประเทศ อย่าง เพราะ หลาย เพื่อใช้ทดแทนพลังงานธรรมชาติ โดยมีผู้เสนอแนะเข้ามาอยู่ที่ 43 ราย
- . นอกจากนี้ ผู้บริโภคทั่วไปจำนวน 16 รายการจำนวนประชากรทั่วหมด เสนอแนะว่า อย่างให้รัฐบาลมีการส่งเสริมการใช้ให้มากยิ่งขึ้น เพราะเป็นน้ำมันที่มาจากพลังงาน เกษตร ช่วยเหลือเกษตร เป็นการเพิ่มรายได้ รักษาสิ่งแวดล้อมและลดมลภาวะ และ ลดการนำเข้าน้ำมันจากต่างชาติ
- . ส่วนที่แตกต่างไปจากข้างต้น เห็นว่าควรปรับปรุงเรื่องความสะอาด ในกรณีที่ชาวบ้าน ผลิตน้ำมันใบโอดีเซลใช้กันเอง เป็นจำนวน 10 ราย จากจำนวนประชากรทั่วหมด และ อีก 4 รายเห็นว่าวัตถุดินที่ใช้ผลิตเป็นน้ำมันใบโอดีเซลกำลังมีราคาแพงขึ้นกว่าเดิม ซึ่ง ใกล้เคียงกับ ถูกค้า หรือ ผู้บริโภคอีก 4 ราย เช่นกันที่เห็นว่า ควรลดราคางอน้ำมัน มะพร้าวลงเพื่อลดต้นทุนการผลิต และถูกค้า หรือ ผู้บริโภคที่เหลือเป็นจำนวนส่วน น้อยนั้น เห็นรวมกันว่า รัฐบาลควรส่งเสริมให้มีการผลิตแบบครบวงจร ร่วมกับการ สนับสนุนจากการค์กรเอกชน ทึ่งกันนำไปใช้เป็นทางเลือกที่เอ้าไว้ทดแทนน้ำมันดีเซล อย่างทั่วถึงทั่วประเทศ และสุดท้าย อย่างให้มีการนำอาปาล์มน้ำมันมาผลิตแทน น้ำมันมะพร้าว

ตอนที่ 3 ข้อมูลของผู้บริโภคที่ใช้ใบโอดีเซลทางการเกษตร

การศึกษาถึงข้อมูลการใช้ใบโอดีเซลในทางการเกษตรครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการสัมภาษณ์ผู้บริโภคที่ใช้น้ำมันใบโอดีเซลทางการเกษตรจำนวน 13 ราย โดยการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากผู้บริโภคทั่วไป อาศัยหลักการคัดเลือกโดยจำแนกจากแบบสอบถามผู้บริโภคทั่วไป ซึ่งดูจากการนำน้ำมันใบโอดีเซลไปใช้ในกิจกรรมทางการเกษตรอย่างเด่นชัด, สามารถที่จะติดต่อได้อย่างสะดวก, เสียเวลา ยินยอมและให้ความร่วมมือต่อการให้ข้อมูลในการให้สัมภาษณ์ และใช้วิธี Snow Ball Random เพื่อย้ายผลไปยังกลุ่มเกษตรกรที่ใช้ใบโอดีเซลกลุ่มอื่น ๆ ดังมีรายละเอียดที่ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ได้ใน 3 ส่วนต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ที่ใช้น้ำมันใบโอดีเซลในทางการเกษตร

1.1 อายุและเพศของผู้ที่ใช้น้ำมันใบโอดีเซลในทางการเกษตร

ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำนวน 13 ราย พนว่าส่วนใหญ่มีอายุ 50 ปี จำนวน 3 ราย รองลงไปคืออายุ 53 ปี จำนวน 2 ราย และผู้ที่มีอายุมากที่สุดคือ 67 ปี อายุน้อยที่สุด 33 ปี เป็นเพศชายทั้ง 13 ราย

1.2 อารชีพของผู้บริโภคที่ใช้ใบโอดีเซลทางการเกษตร

ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคที่ใช้ใบโอดีเซลทางการเกษตรทั้ง 13 ราย เป็นผู้ที่ประกอบอาชีพในภาคการเกษตรทั้งสิ้น โดยส่วนใหญ่นั้น ประกอบอาชีพการทำสวนมะพร้าว จำนวน 6 ราย ทั้งนี้ในแต่ละรายนั้นประกอบอาชีพมากกว่า 1 อย่าง ซึ่งมีอาชีพต่างๆ ดังนี้ อาชีพเจ้าของโรงหินน้ำนมมะพร้าว จำนวน 2 ราย, อาชีพธุรกิจมะพร้าวครบวงจร จำนวน 2 ราย, อาชีพเลี้ยงวัว 2 ราย อาชีพประมง, ค้าขาย และ ทำสวนยาง อย่างละ 1 ราย

1.3 การเข้าเป็นสมาชิกในกลุ่มผู้ผลิตน้ำมันใบโอดีเซลของผู้บริโภคที่ใช้ใบโอดีเซลทางการเกษตร

ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคที่ใช้ใบโอดีเซลทางการเกษตรจำนวน 9 ราย ที่เข้าเป็นสมาชิกของกลุ่มผู้ผลิตน้ำมันใบโอดีเซล โดย 7 รายเป็นสมาชิกกลุ่มเกษตรกรทำสวนทับสะแก 2 รายเป็นสมาชิกกลุ่มเกษตรกรทำสวนแสงอรุณ ส่วนผู้บริโภคอีกจำนวน 4 รายไม่ได้เข้าเป็นสมาชิกของกลุ่มผู้ผลิตน้ำมันใบโอดีเซล

1.4 ระดับการศึกษาของผู้บริโภคที่ใช้ใบโอดีเซลทางการเกษตร

ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคที่ใช้ใบโอดีเซลทางการเกษตรส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาสูงสุด ที่ ปริญญาตรี 3 ราย และ ปวส. 3 ราย ส่วนระดับการศึกษาที่ต่ำสุด คือ ป.4 จำนวน 1 ราย

1.5 ความรู้และแหล่งที่มาของความรู้เกี่ยวกับน้ำมันใบโอดีเซลของผู้บริโภคที่ใช้ใบโอดีเซลทางการเกษตร

ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคที่ใช้ใบโอดีเซลทางการเกษตร มีความรู้เกี่ยวกับน้ำมันใบโอดีเซลทุกคน และส่วนใหญ่ 9 รายมีแหล่งความรู้มาจากการศึกษาด้วยตนเองแหล่งความรู้ต่างๆ อาทิ หนังสือ หรือ ผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญ ฯลฯ รองลงไปคือ รู้มาจาก คุณยุทธชัย เจ้าของสูตรเป็นผู้แนะนำ 5 ราย ส่วนเพื่อน / บุคคลในครอบครัว / บุคคลอื่นๆ แนะนำ อีก 4 ราย โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดตอบได้มากกว่า 1 ช่อง

ส่วนที่ 2 ข้อมูลของสภาพการใช้น้ำมันในโอดีเซล ทางการเกษตร

2.1 สภาพการใช้น้ำมันในโอดีเซลกับเครื่องยนต์ทางการเกษตร

ผลการวิเคราะห์ก่อรุ่นตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคที่ใช้ในโอดีเซลทางการเกษตรส่วนใหญ่ใช้น้ำมันในโอดีเซลกับเครื่องยนต์ของรถกระ不由得 หรือรถปิกอัพเพื่อใช้ในการขนส่งบรรทุกผลผลิต คิดเป็นจำนวน 7 ราย รองลงไปคือ ใช้กับเครื่องยนต์ของรถไถกรท/รถแทรกเตอร์/รถแบ็คโซ เป็นจำนวน 6 ราย ซึ่งเท่ากันกับ อีก 6 ราย ที่ใช้กับรถไถนา/รถเกี่ยวข้าว/รถอีแต่น ใช้กับรถบรรทุก ตั้งแต่ 6 ถึง 11 ล้อขึ้นไป จำนวน 4 ราย ใช้กับเครื่องสูบน้ำ 3 ราย เรือประมง 2 รายและใช้กับเครื่องจักรในโรงงาน以มีพืช 1 ราย ในกรณี ผู้บริโภคแต่ละรายนั้น มีการใช้กับเครื่องยนต์ทางการเกษตรมากกว่า 1 ชนิดขึ้นไป

2.2 การใช้น้ำมันในโอดีเซลกับเครื่องยนต์ของรถยนต์ทั่วไป

ผลการวิเคราะห์ก่อรุ่นตัวอย่างในการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคที่ใช้ในโอดีเซลทางการเกษตรส่วนใหญ่ ใช้กับเครื่องยนต์ของรถยนต์ยี่ห้อ อีซูซุ (ISUZU) เป็นจำนวน 7 ราย รองลงไปคือใช้กับเครื่องยนต์ของรถยนต์ยี่ห้อ โตโยต้า (TOYOTA) 6 ราย ใช้กับเครื่องยนต์ของรถยนต์ยี่ห้อ นิสสัน (NISSAN) และฟอร์ด (FORD) อย่างละ 1 ราย ในกรณี แต่ละรายนั้น มีการใช้กับเครื่องยนต์ของรถบันตี้ห้อต่างๆ มากกว่า 1 ชนิดขึ้นไป และยังมีผู้บริโภคที่ไม่ได้ใช้กับเครื่องยนต์ใดๆ เลยจำนวน 2 ราย

2.3 ประโยชน์ของน้ำมันในโอดีเซลที่มีในด้านต่างๆ

ผลการวิเคราะห์ก่อรุ่นตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคที่ใช้ในโอดีเซลทางการเกษตรทั้ง 13 ราย ได้แสดงความคิดเห็นไว้ในส่วนต่างๆ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ก. ต่อตัวผู้บริโภคที่ใช้ในโอดีเซลทางการเกษตรเร่อง

- มีราคาถูก จึงช่วยให้เกิดการประหยัด ลดต้นทุนการผลิตและการประกอบการลง
- มีกลิ่นควันที่หอม ไม่มีมลพิษ ไม่มีเหม็นคาววันคำ จึงไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ และไม่ก่อผลกระทบทางแวดล้อมเป็นพิษ เป็นพลังงานที่สะอาด มาจากธรรมชาติ
- ช่วยให้มีทางเลือกในการจัดการกับผลผลิต (มะพร้าวแห้ง)

ข. ต่อด้านการเกษตร

- เป็นการช่วยเหลือด้านผลผลิตที่ล้านตลาด ทำให้เกษตรกรมีทางเลือกในการแปรรูปเพิ่มขึ้น ช่วยแก้ไขปัญหาด้านราคามะพร้าว เมื่อมะพร้าวมีราคากลับตัว และยังช่วยพยุงราคามะพร้าวของชาวสวนได้ในระดับหนึ่ง
- ถือเป็นวัตกรรมที่มีค่าของสังคม เป็นภูมิปัญญาชาวบ้านที่น่าจะให้การสนับสนุน เป็นความภาคภูมิใจของเกษตรกร และชาวอ.ทับสะแก
- สามารถผลิตขึ้นเพื่อเอาไว้ใช้ในงานเกษตรของตนเอง และของชาวสวนได้

- ช่วยลดต้นทุนการผลิตได้
- เป็นการช่วยเหลือเกื้อกูลของเกษตรกรด้วยกันเอง ทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

ก. ต่อประเทศชาติ

- สามารถช่วยลดการนำเข้านำมั่นจากต่างประเทศ ลดการขาดดุล ลดการพึ่งพาต่างชาติ
- เป็นทางเลือกของชาติเมื่อเกิดวิกฤตราคาน้ำมันขึ้นมาอีก
- ถือว่าเป็นการพัฒนาพัฒนาทดแทน โดยอาศัยวัตถุคุณภาพจากพืชผลทางภาคการเกษตร ซึ่งเราสามารถผลิตขึ้นมาได้อย่างไม่มีวันหมด

2.4 ผลแต่ละด้านที่ได้รับภายหลังจากการใช้น้ำมันใบโอดีเซลในทางการเกษตร

ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคที่ใช้ใบโอดีเซลทางการเกษตรทั้ง 13 ราย ได้แสดงความคิดเห็นไว้ในส่วนต่างๆ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ก. ผลต่อสภาพเครื่องยนต์ / เครื่องจักร

ผู้บริโภคที่ใช้ใบโอดีเซลทางการเกษตรส่วนใหญ่ จำนวน 10 ราย ต่างแสดงความเห็นเป็นแนวทางเดียวกันว่า เป็นปกติมาก เพราะภายหลังการใช้แล้วรู้สึกว่าเครื่องยนต์ยังคงทำงานเป็นปกติเหมือนเดิมทุกอย่าง และไม่มีปัญหา และผู้บริโภคในจำนวนนี้ 1 ราย ที่กล่าวว่าเปลี่ยนไปใช้กรองเชื้อเพลิงบ่อยขึ้น นอกเหนือจากนี้ อีก 1 ราย กล่าวเสริมว่า ภายหลังจากการใช้ระยะยาว กว่า 20,000 กิโลเมตร ได้ทดสอบชิ้นส่วนของมาตรฐานว่าสภาพชิ้นส่วนทุกอย่าง ยังอยู่ในสภาพที่เป็นปกติมากทุกอย่าง

ส่วนผู้บริโภคที่ใช้ใบโอดีเซลทางการเกษตรอีกกลุ่มจำนวน 2 ราย ที่กล่าวว่าเป็นส่วนน้อยแสดงความเห็นขัดแย้งว่า เมื่อใช้ไปนานๆ เครื่องยนต์จะเริ่มมีปัญหา โดยจะมีความเสียหายเกิดขึ้นที่บริเวณปั๊มน้ำมันเชื้อเพลิงของเครื่องยนต์

และยังมีผู้บริโภคที่ใช้ใบโอดีเซลทางการเกษตรอีก 1 ราย ที่กล่าวว่า ช่วงเข้าจะมีอาการสตาร์ทติดค่อนข้างยากเล็กน้อย

ก. ผลต่ออัตราเร่ง หรือความเร่งเร็วของเครื่อง

ผู้บริโภคที่ใช้ใบโอดีเซลทางการเกษตรส่วนใหญ่ จำนวน 12 ราย ต่างแสดงความเห็นเป็นแนวทางเดียวกันว่าอัตราเร่ง หรือความเร่งเร็วของเครื่องยนต์นั้น สามารถเร่งเร็วได้เป็นปกติเหมือนกับการใช้น้ำมันดีเซลทุกอย่าง การตอบสนองต่ออัตราเร่งก็ทำได้ดี

ทั้งนี้มีผู้บริโภคเพียง 1 รายเท่านั้นที่เห็นว่าอัตราเร่ง หรือความเร่งเร็วของเครื่องยนต์นั้น ยังเร่งได้ไม่เท่ากับการใช้น้ำมันดีเซล กล่าวคือ สมมุติว่า ดีเซลอยู่ที่ 100 เปอร์เซ็นต์ ใบโอดีเซล จะอยู่ที่ 90 เปอร์เซ็นต์

ค. การเผาไหม้หมุดจดหรือไม่ย่างไร

ผู้บริโภคที่ใช้ใบโอดีเซลทางการเกษตรทั้งหมด จำนวน 13 ราย ต่างแสดงความเห็นเป็นแนวทางเดียวกัน การเผาไหม้ของเครื่องยนต์หมุดจดค่อนข้างมาก และเป็นปกติทุกอย่าง นอกจากนี้อีก 1 ราย ยังเห็นเพิ่มเติมว่า เครื่องยนต์ไม่มีปัญหาอาการสำลักเลยตลอดเวลาการใช้น้ำมันใบโอดีเซลเป็นเชื้อเพลิง

ง. ลักษณะของกลืนและควันจากการเผาไหม้

ผู้บริโภคที่ใช้ใบโอดีเซลทางการเกษตรทั้งหมด จำนวน 13 ราย ต่างแสดงความเห็นเป็นแนวทางเดียวกันว่าลักษณะของกลืนที่ได้น้ำมัน มีกลิ่นเหมือนมาก โดยในจำนวนนี้ 5 รายระบุว่า มีกลิ่นคล้ายมะพร้าวเผา หรือกลิ่นของไฟ ขณะเดียวกัน ลักษณะของควันจากการเผาไหม้น้ำมัน มีให้เห็นเป็นควันสีขาวแต่น้อยมาก และยังไม่มีครอพบว่าเห็นเป็นควันดำเหมือนดีเซล

2.5 สาเหตุที่ตัดสินใจเลือกใช้น้ำมันใบโอดีเซลของผู้บริโภคที่ใช้ใบโอดีเซลทางการเกษตร

ผู้บริโภคที่ใช้ใบโอดีเซลทางการเกษตรส่วนใหญ่ 12 รายได้แสดงความคิดเห็นถึงสาเหตุที่ตัดสินใจเลือกใช้น้ำมันใบโอดีเซลว่า เป็นเพราะเมื่อช่วงวิกฤตการณ์น้ำมันที่ผ่านมา น้ำมันดีเซลมีราคาแพงขึ้นมาก บางครั้งราคายังสูงขึ้นถึงเกือบสองเท่า 20 บาท เหตุนี้จึงส่งผลให้ต้นทุนในการผลิตมีสูงขึ้น ดังนั้นจึงตัดสินใจหันมาเลือกใช้น้ำมันใบโอดีเซลแทนน้ำมันดีเซลเพื่อเป็นการลดต้นทุนการผลิตลง และนอกจากนี้ผู้บริโภคอีก 4 ราย ยังแสดงความเห็นเพิ่มเติมว่า เพราะอยากริบบิลที่เป็นของเกษตรกรด้วยกันเอง อย่างช่วยเหลือเกษตรกร และมีความภูมิใจในความเป็นไทย ในสิ่งที่เป็นภูมิปัญญาชาวบ้าน และอยากริบบิลที่ส่งเสริมให้มีการใช้อย่างแพร่หลาย

ทั้งนี้ยังพบว่า มีผู้บริโภคอีก 1 ราย ที่แสดงความเห็นในการตัดสินใจเลือกใช้น้ำมันใบโอดีเซลว่า เป็นเพราะอย่างล่องใจดู

2.6 คาดการณ์การใช้น้ำมันใบโอดีเซลในอนาคตของผู้บริโภคที่ใช้ใบโอดีเซลทางการเกษตร

ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคที่ใช้ใบโอดีเซลทางการเกษตรส่วนใหญ่ จำนวน 7 รายจะใช้น้ำมันใบโอดีเซลต่อไปในอนาคต เพราะต้องการช่วยเหลือเกื้อกูลภาคการเกษตร และไม่ก่อผลกระทบ ผู้บริโภคอีกจำนวน 4 รายเป็นผู้ที่จะไม่ใช้น้ำมันใบโอดีเซลอีกต่อไปในอนาคต เพราะให้ความเห็นว่าต่อไปจะทำให้เครื่องยนต์เกิดความชำรุด เสียหาย ส่วนที่เหลืออีก 2 ราย ไม่ตัดสินใจว่าจะใช้ต่อไป หรือไม่ใช้ต่อไป แต่แสดงความเห็นว่า ถ้าหากราคากลดลงมาถูกกว่าน้ำมันดีเซล จะใช้แน่นอน เพราะปัจจุบันราคากลับคืนน้ำมันดีเซล

ส่วนที่ 3 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ ของ ผู้ที่ใช้น้ำมันใบโอดีเซลทางการเกษตร

3.1 ปัญหาของการใช้น้ำมันใบโอดีเซลในทางการเกษตร (ในกรณี ใช้กับเครื่องของรถยนต์)

ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคที่ใช้ใบโอดีเซลทางการเกษตรส่วนใหญ่ จำนวน 8 ราย แสดงความเห็นว่า ในกรณี ที่ใช้กับเครื่องของรถยนต์ ไม่พนปัญหา ด้านนี้ ส่วนผู้บริโภคอีกจำนวน 3 รายระบุว่า มีปัญหาคือ ต้องเปลี่ยนไส้กรองน้ำมันเชื้อเพลิง ที่เกิดจากการอุดตันของไขมันร่วนป่องขึ้น ผู้บริโภคอีก 1 ราย ระบุว่า เคยเกิดปัญหาคือ เมื่อจอดรถทิ้งไว้นานๆ จะสตาร์ทติดยาก ต้องใช้น้ำมันดีเซลมาเป็นเชื้อเพลิงตัวนำ ส่วนอีก 1 รายสุดท้ายระบุว่า ใช้ในระยะยาวจะทำให้เครื่องยนต์เสียหาย โดยจะก่อความชำรุดเสียหายที่บริเวณปั๊มน้ำมันเชื้อเพลิง จึงไม่ควรจะใช้ในระยะยาว หรือใช้เป็นระยะเวลานาน

3.2 ปัญหาของการใช้น้ำมันใบโอดีเซลในทางการเกษตร (ในกรณี ใช้กับเครื่องจักรกลทางเกษตร)

ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคที่ใช้ใบโอดีเซลทางการเกษตรส่วนใหญ่ จำนวน 10 ราย แสดงความเห็นว่า ในกรณี ใช้กับเครื่องจักรกลทางเกษตร ไม่พนปัญหาด้านนี้ ส่วนผู้บริโภคอีกจำนวน 2 รายระบุว่า จะสตาร์ทติดยากในช่วงเช้ามืด อาจเป็นเพราะว่า การเป็นไขมันของน้ำมัน ส่วนอีก 1 รายระบุว่า มีปัญหาที่ต้องเปลี่ยนไส้กรองบ่อยขึ้น

3.3 ปัญหาด้านความสะอาดในการหาซื้อน้ำมัน ใบโอดีเซลมาใช้ในทางการเกษตร

ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคที่ใช้ใบโอดีเซลทางการเกษตรส่วนใหญ่ จำนวน 12 ราย แสดงความเห็นว่า ไม่มีปัญหาด้านนี้ ส่วนผู้บริโภคที่เหลืออีก 1 รายระบุว่า ยังคงมีสถานีที่ให้บริการเฉพาะใน อ.ทับสะแกเท่านั้น ยังไม่มีพร้อมขายออกไปยัง อำเภอ หรือจังหวัดอื่นๆ

3.4 ปัญหาด้านราคากองน้ำมันใบโอดีเซล

ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคที่ใช้ใบโอดีเซลทางการเกษตรส่วนใหญ่ จำนวน 10 ราย แสดงความเห็นว่า มีปัญหารื่องราคาก็ลด ต่ำลงมากองน้ำมันดีเซล และประกอบกับน้ำมันมะพร้าวราคากลางๆ จึงทำให้ราคาน้ำมันใบโอดีเซลมีราคาสูงขึ้นตามไปด้วย โดย ในสภาวะปัจจุบัน น้ำมันใบโอดีเซลมีราคาใกล้เคียงกับ น้ำมันดีเซล ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้บริโภคทั่วไปหันไปเลือกใช้น้ำมันดีเซลแทน แต่ในขณะเดียวกันผู้บริโภคที่ใช้ใบโอดีเซลทางการเกษตร อีกจำนวน 3 ราย แสดงความเห็นว่า ไม่มีปัญหาในเรื่องราคา

3.5 ปัญหาด้านความเหมาะสมของน้ำมันใบโอดีเซล

ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคที่ใช้ใบโอดีเซลทางการเกษตรส่วนใหญ่ จำนวน 11 ราย แสดงความเห็นว่า ไม่มีปัญหานอกด้านนี้ แต่ มีผู้บริโภคจำนวน 2 ราย ที่ให้ความเห็นว่า น้ำมันใบโอดีเซลยังคงมีความไม่เหมาะสมต่อการนำมาใช้ เพราะด้าน

คุณภาพของน้ำมันยังไม่เป็นที่ยอมรับ และพึงพอใจ และเห็นว่า ควรจะต้องมีการพัฒนาคุณภาพให้สามารถมีมาตรฐานมารองรับได้

3.6 ปัญหาด้านคุณภาพของน้ำมันใบโอดีเซล

ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคที่ใช้ใบโอดีเซลทางการเกษตรส่วนใหญ่ จำนวน 9 ราย แสดงความเห็นว่ายังมีปัญหาในด้านคุณภาพของน้ำมันใบโอดีเซล ในจำนวน 9 รายนี้ กล่าวถึง ปัญหาด้านคุณภาพที่ยังไม่มีมาตรฐานมาให้การรับรอง หรือคุณภาพของน้ำมันที่ผลิตออกมายังคงไม่แน่นอน และยังไม่สามารถทำให้ได้มาตรฐานเทียบเท่า กับน้ำมันดีเซลที่สามารถจำหน่ายได้อีก 6 ราย ที่เหลืออีก 3 ราย ให้ความเห็นว่า น้ำมันมีข้อด้อยตรงที่ เป็นไข ทำให้ต้องเปลี่ยนไส้กรองบ่อยขึ้น สำหรับผู้บริโภคอีก 4 รายที่เหลือไม่มีปัญหาด้านคุณภาพ

3.7 ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อเครื่องยนต์ (กรณี เป็นการใช้กับรถชนิดที่ใช้ทางการเกษตร)

ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคที่ใช้ใบโอดีเซลทางการเกษตรส่วนใหญ่ จำนวน 9 ราย แสดงความเห็นว่า ไม่มีปัญหาด้านนี้ ส่วนผู้บริโภคอีก 2 ราย กล่าวว่า มีปัญหาตรงที่ต้องเปลี่ยนไส้กรองบ่อยขึ้น มีการอุดตันของไขมันที่ไส้กรอง ส่วนอีก 1 ราย พบว่าตอนเข้าจะสตาร์ทติดยาก และอีก 1 รายสุดท้ายระบุว่า จะมีกรา布เม่า รอยไห้มือของสารที่ให้ความหวาน ซึ่งมีอยู่ในน้ำมันมะพร้าว ติดเกาะอยู่ที่ลูกสูบเครื่องยนต์

3.8 ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อเครื่องยนต์ (กรณี เป็นการใช้กับเครื่องจักรกลทางการเกษตร)

ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคที่ใช้ใบโอดีเซลทางการเกษตรส่วนใหญ่ จำนวน 10 ราย แสดงความเห็นว่า ไม่มีปัญหาด้านนี้ แต่เมื่อผู้บริโภคอีก 2 ราย มีความเห็นว่า ตอนเข้าจะมีอาการสตาร์ทติดยาก และอีก 1 รายระบุว่า เกรงว่าถ้าใช้ไปนานๆ เครื่องจะพัง ชำรุดเสียหาย

3.9 ปัญหาด้านอื่นๆ

ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคที่ใช้ใบโอดีเซลทางการเกษตรส่วนใหญ่ จำนวน 10 ราย แสดงความเห็นว่า ไม่มีปัญหาด้านนี้ ส่วนผู้บริโภคที่เหลือ 3 รายนี้ 1 ราย ระบุว่า ผลกระทบที่จะมีต่อเครื่องยนต์นั้น ควรมีการศึกษา ทดลอง และวิจัยให้ไม่มีผลกระทบด้านนี้ หรือให้มีการนำเอา ปาล์มน้ำมันมาผลิตเป็นน้ำมัน ใบโอดีเซลแทนน้ำมันมะพร้าว อีก 2 ราย ระบุตรงกันว่า มีปัญหาระยะราคากับปัจจุบันราคาใกล้เคียงกับน้ำมันดีเซล และปัญหาด้านมาตรฐานของน้ำมันใบโอดีเซลที่ยังไม่แน่นอน

3.10 ข้อเสนอแนะ ของผู้บริโภคที่ใช้ใบโอดีเซลทางการเกษตร ที่มีต่อน้ำมันใบโอดีเซล

ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคที่ใช้ใบโอดีเซลทางการเกษตรส่วนใหญ่ จำนวน 9 ราย ให้ข้อเสนอแนะต่อน้ำมันใบโอดีเซลไว้คุณลักษณะแนวทางด้วยกัน ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปแนวทางข้อเสนอแนะที่ใกล้เคียงกันเป็นประเด็นไว้ดังนี้

- อยากให้น้ำมันใบโอดีเซล มีคุณภาพที่แน่นอน และมีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับแก่ประชาชนทั่วไป โดยอยากให้มีหน่วยงานของรัฐหรือที่เกี่ยวข้อง ออกมาบัญญากฎหมายในการให้การรับรองและกำหนดมาตรฐาน ให้การสนับสนุน เพย์เพร์ และรณรงค์การใช้ให้แก่น้ำมันใบโอดีเซล
- ควรมีการนำน้ำมันใบโอดีเซลมาใช้เป็นพลังงานทดแทนน้ำมันดีเซล ให้เป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้นกว่านี้ ใช้เป็นพลังงานทางเลือก หรือทดแทนในช่วงที่ น้ำมันดีเซลมีราคาแพงขึ้น หรือในยามที่เกิดวิกฤตการณ์น้ำมันอีก ซึ่งในอนาคตไม่นานนี้ จะต้องเป็นเช่นนั้น
- ขัดปัญหาร่องการเป็นไข ของน้ำมันให้น้อยลงหรือหมดไป
- จัดการค้านราคายังคงน้ำมันใบโอดีเซลที่ปัจจุบันมีราคาใกล้เคียงกับน้ำมันดีเซล ให้มีสต็อกมากขึ้น

ส่วนผู้บริโภคที่ใช้ใบโอดีเซลทางการเกษตรอีก 4 ราย งดออกความเห็นและข้อเสนอแนะ

3.11 ข้อเสนอแนะของผู้บริโภคที่ใช้ใบโอดีเซลทางการเกษตร ที่มีต่อ การดูแลรักษาเครื่องยนต์ที่ใช้ในทางการเกษตร

ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคที่ใช้ใบโอดีเซลทางการเกษตรส่วนใหญ่ จำนวน 6 ราย เสนอแนะว่า ให้คูлерรักษาเครื่องยนต์ไปตามปกติ หรือดูตามสภาพการใช้งานทั่วไป ส่วนผู้บริโภค 3 ราย โดยในจำนวนนี้ 2 รายเสนอแนะไว้ว่าต้องกันว่า หากเป็นการใช้ครั้งแรกควรที่จะนำรถไปให้ช่างเครื่องยนต์ ทำการซักดูน้ำออกจากการเครื่องยนต์ให้หมดเดียวก่อน และอีก 1 รายเสนอแนะว่า หากในกรณีที่ใช้กับรถที่มีความเร็วของรอบจัด หรือมีรอบเครื่องยนต์สูง ควรที่จะต้องหมั่นตรวจเช็ค ไส้กรองและเปลี่ยนให้เร็วขึ้นกว่าเดิม เช่นปกติเกยเปลี่ยนไส้กรองที่ 7,000 กิโลเมตร ก็ให้เดือนมาเปลี่ยนที่ 5,000 กิโลเมตร

สำหรับผู้บริโภคที่ใช้ใบโอดีเซลทางการเกษตรอีก 4 รายแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

3.12 ข้อเสนอแนะของผู้บริโภคที่ใช้ใบโอดีเซลทางการเกษตร ที่มีต่อ อนาคต และการพัฒนาน้ำมันใบโอดีเซล

ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคที่ใช้ใบโอดีเซลทางการเกษตรส่วนใหญ่ จำนวน 7 ราย ให้ข้อเสนอแนะที่มีต่อนาคต และการพัฒนาน้ำมันใบโอดีเซล

ไว้คุณละหลายแนวทางด้วยกัน ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปแนวทางข้อเสนอแนะที่ใกล้เคียงกันเป็นประเด็นไว้ดังนี้

- รัฐบาลจะต้องเข้ามามดูแล ดำเนินการอย่างจริงจังโดยไม่เห็นแก่ผลประโยชน์ของกลุ่มพ่อค้านำ้มัน เพราะคนกลุ่มนี้จะเป็นกลุ่มที่เคยขัดขวางการพัฒนาไปโอดีเซล และพลังงานทดแทนอื่นๆ เนื่องจากพวกเดียวจะสูญเสียรายได้อันมหาศาลในการค้านำ้มัน
- รัฐบาลต้องเข้ามายัดการด้วยความจริงจังในด้านต่อไปนี้คือ ด้านราคาที่จะต้องมีเสถียรภาพ และถูกกว่าน้ำมันดีเซล ด้านการรับรองมาตรฐานของนำ้มันไปโอดีเซลว่ามีคุณภาพสามารถใช้ได้อย่างแพร่หลาย และสุดท้ายด้านการให้การสนับสนุน ส่งเสริมเผยแพร่ และประชาสัมพันธ์ให้มีการใช้อย่างแพร่หลายและยั่งยืนต่อไป
- ในการผลิตและพัฒนาน้ำมันไปโอดีเซลนั้น ไม่จำเป็นว่าจะต้องใช้วัตถุคิบเป็นมะพร้าวเสมอไป แต่ควรทดลอง วิจัยและศึกษาถึงพืชเกษตรตัวอื่นๆ ด้วย ออาทิ ปาล์มน้ำมัน ถั่วเหลือง เมล็ดทานตะวัน และพืชอื่นๆ
- ทำการศึกษา วิจัยและแก้ไขอย่างเร่งด่วน เกี่ยวกับปัญหาร่องการเป็นไข ของนำ้มันไปโอดีเซล และปัญหาร่องสารให้ความหวาน ที่มีอยู่ในนำ้มันมะพร้าวซึ่งจะส่งผลต่อเครื่องยนต์

สำหรับผู้บริโภคที่ใช้ไปโอดีเซลทางการเกษตรอีก 6 รายคดแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

3.13 ข้อเสนอแนะ อื่นๆ

ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคที่ใช้ไปโอดีเซลทางการเกษตรส่วนใหญ่ จำนวน 10 ราย งดแสดงข้อเสนอแนะ แต่มีผู้บริโภคอยู่ 3 ราย ที่ให้ข้อเสนอแนะซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

- ควรมีการจัดตั้งหรือสร้างโรงงานขนาดใหญ่ที่ครบวงจรของกลุ่มเกษตรกรขึ้น เพื่อเอาไว้ทำอุตสาหกรรมที่แปรรูปผลผลิตของมะพร้าว ซึ่งนอกจากจะเอ้าไปผลิตเป็นนำ้มันไปโอดีเซลแล้วนั้น มะพร้าวยังสามารถที่จะแปรรูปได้กินกماภายใน ออาทิ ลำต้น แปรรูปเป็นเสา รั้ว, กะลา แปรรูปเป็นถ่านกะลา, หางมะพร้าว เป็นไม้กวาด, ถ่านมะพร้าวเป็นฟืน, เปลือกมะพร้าว ทำเป็นเส้นใย การแปรรูปแบบครบวงจรของกลุ่มเกษตรกรแบบนี้ จะช่วยสร้างงานสร้างอาชีพ และสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรมากขึ้นกว่าเดิมที่เป็นอยู่ และกลุ่มเกษตรกรเองก็สามารถที่จะมีส่วนในการกำหนดราคากองมะพร้าวได้ด้วย

- การพัฒนาไปโดยใช้หลักทางหนึ่ง ควรเน้นไปที่ ปัลเม่น้ำมัน ซึ่งน่าจะไปได้ดีกว่า มะพร้าว เพราะปัญหาเรื่องการเป็นไข่จะหมดไป อีกทั้งราคาของปัลเม่นถูกกว่ามะพร้าว และเมื่อเทียบผลผลิตต่อหน่วยสามารถผลิตเป็นน้ำมันออกมากได้มากกว่า
- ควรที่จะต้องมีการวิจัยและพัฒนาภัยอย่างจริงจัง เป็นรูปธรรม

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved